

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Ίδρυτής: Δ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Έσωτερικό έτησια Δρχ. 140
έξωθεν... 70
Λογικά έτησια Α. Ι. 2
Λυγύπτου Γρ. Δ. 50
Αμερικής Δολ. 3
Πάσα απόδειξις πληρωμής...

Κεντή ο' ένα του θέμα που τ'ο διδεις...
Επισημειωθή γιά να δημησι...
Επισημειωθή γιά να δημησι...

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Ο Δ. Ρόδιος, που τ'ο πενηντά...
Χρόνια τ'ης καλλιτεχνικής...
αυτοδιομοσίας θ'α γιορταστούν...

Εθνεγικό στη μελωδική του γραμ...
μή, απλό, ανεπιτήδευτο, πηγαίο...
μαυτικό τ'ο τραγουδι τ'ο Δ. Ρόδιου...

Κι' αποτελει αυτό την τ'ο τρανή...
απόδειξη π'α τ'ο τραγουδι τ'ο Ρο...
δίου εινε ο αντιπαλος τ'ον πόθων...

ΘΕΑΤΡΟΝ
INTEAL
Τηλέφ. 20-485
Θιάσος
ΜΗΛΙΑΔΗ - ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Κ. ΜΑΥΡΕΑ
Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ
Γ. Κυπριασής - Α. Μαρ...
τίνο - Α. Σπαχής

Η ΑΘΗΝΑ
ΕΧΕΙ ΚΕΦΑΙΑ
ΠΡΕΜΙΕΡΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Πρωταγωνιστούν
ANNA και MARIA
ΚΑΛΟΥΤΑ
ΓΡΙΤΗ, ΠΕΜΠΗ, ΣΑΒ...
ΒΑΤΟ
Λαϊκά απογευματινά

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΟΥΣΤΑΜΠΑΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται 4-8 μ.μ.
και επί συνευθερεί
ΜΑΡΝΗ 5 Τηλ. 53-555
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ γούνα ρωσική
(Πτι - γκρι) κινουραγής, εις τι...
μήν εὐκαιρίας. Πληροφοριαί: Μη...
τροπέλεως 28, τηλ. 25-086

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΔΕΙΑΣ

Η «Επιτροπή Αδείας» εξέδωκε...
την κάτωθι απόφαση επί της προ...
σφυγής της ήθεοποιού κ. Τζένης...

«Επιθετική διέταξη ότι καθ' ο...
λην την διάρκεια των δοκιμών...
του αναβασθέντος έργου «ΟΙ Σε...
νύχτες» ούδεις ρόλος άνετέθη...

«Καθώς πληροφορούμεθα, ο ήθεοποι...
ος «Μοντάλ» κ. Σταυρίδης εξέτασε...
τ'ης «Επιτροπής Αδείας» ότι με τ'ο...

«Επιθετική διέταξη ότι καθ' ο...
λην την διάρκεια των δοκιμών...
του αναβασθέντος έργου «ΟΙ Σε...
νύχτες» ούδεις ρόλος άνετέθη...

«Επιθετική διέταξη ότι καθ' ο...
λην την διάρκεια των δοκιμών...
του αναβασθέντος έργου «ΟΙ Σε...
νύχτες» ούδεις ρόλος άνετέθη...

«Επιθετική διέταξη ότι καθ' ο...
λην την διάρκεια των δοκιμών...
του αναβασθέντος έργου «ΟΙ Σε...
νύχτες» ούδεις ρόλος άνετέθη...

«Επιθετική διέταξη ότι καθ' ο...
λην την διάρκεια των δοκιμών...
του αναβασθέντος έργου «ΟΙ Σε...
νύχτες» ούδεις ρόλος άνετέθη...

«Επιθετική διέταξη ότι καθ' ο...
λην την διάρκεια των δοκιμών...
του αναβασθέντος έργου «ΟΙ Σε...
νύχτες» ούδεις ρόλος άνετέθη...

«Επιθετική διέταξη ότι καθ' ο...
λην την διάρκεια των δοκιμών...
του αναβασθέντος έργου «ΟΙ Σε...
νύχτες» ούδεις ρόλος άνετέθη...

ΑΥΞΗΣΑΤΕ κατά 100%
την λάμψιν τ'ο μειςιάμα...
τός σας.
... όπως ο ζωγράφος αυξάνει...
κατά 100% με τ'ο πινέλλο τ'ην...
γοησίαν τ'ο μούδελου τ'ου.

Πίρω απ'τις αυτίες

«Από τ'ο παρασήμερο Σάββατο τ'ο...

«Από τ'ο παρασήμερο Σάββατο τ'ο...

«Από τ'ο παρασήμερο Σάββατο τ'ο...

«Από τ'ο παρασήμερο Σάββατο τ'ο...

«Από τ'ο παρασήμερο Σάββατο τ'ο...

«Από τ'ο παρασήμερο Σάββατο τ'ο...

«Από τ'ο παρασήμερο Σάββατο τ'ο...

«Από τ'ο παρασήμερο Σάββατο τ'ο...

«Από τ'ο παρασήμερο Σάββατο τ'ο...

Καίτω ELBEO
Θριαμβεύει εις όλον
τον κόσμολόγω τ'ης
κομψότητος τ'ης
δτερεπότης τ'ης
moder-
νας εμφάνισης τ'ης.
Εξωρρονηα
ALPHA
εις υπραιότατα σχέδια
κ'εξαιρετική ποιότητα
Ζητήσατέ τα εις τ'α καλά καταστήματα...
ΑΠΟΘΗΚΗ
ΣΙΛΚΑ
Ε ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 44 ΤΗΛ. 25-401

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΤΟΥ Κ. Δ. ΡΟΔΙΟΥ

Στις 29 Μαρτίου κατ' ώρα 6.30 μ...

«Ο κ. Παρασκευάς Οικονομίου...

«Ο θιάσος τ'ης κ. Μαρίκας Κοτο...

«Ο κ. Κιρκιόπουλος ούκ εδέχθη...

«Ο κ. Κιρκιόπουλος ούκ εδέχθη...

«Ο κ. Κιρκιόπουλος ούκ εδέχθη...

«Ο κ. Κιρκιόπουλος ούκ εδέχθη...

«Ο κ. Κιρκιόπουλος ούκ εδέχθη...

«Ο κ. Κιρκιόπουλος ούκ εδέχθη...

Ο κ. Γ. ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗΣ
Στις 22 τ'ρ. μ'ηνοσ στην αιθού...
σα Στρατηγούπολου ανοίγει ή...
σκηνογραφική έκθεσις τ'ο νέου

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Κατά στίχον Δρχ. 5
Διά θεατρικά, κινηματογρα...
φικά και καλλιτεχνικά δια...
φωμισίες ιδιαίτερα συμφω...
νία.

«Εκυκλοφόρησεν από ήμερών κατ'...

ΕΝΑ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ

«Εκυκλοφόρησεν από ήμερών κατ'...

«Εκυκλοφόρησεν από ήμερών κατ'...

«Εκυκλοφόρησεν από ήμερών κατ'...

«Εκυκλοφόρησεν από ήμερών κατ'...

«Εκυκλοφόρησεν από ήμερών κατ'...

«Εκυκλοφόρησεν από ήμερών κατ'...

«Εκυκλοφόρησεν από ήμερών κατ'...

«Εκυκλοφόρησεν από ήμερών κατ'...

ΕΝΑ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ
«Εκυκλοφόρησεν από ήμερών κατ'...

«Από τ'ον Έμενεξ τ'ο Σ. Μόλιερ

«Ο κ. Ανεμογιάννης.

«Από τ'ην «Κυρία Σελήνη» μετ' χορο...
τρια, δανουμαϊκά.

«Ρωμαίος και Ιουλιέττα» κατ'
«Ονειρο θερμής νύχτας», Ο'Νηλ
«Ταξίδι γυρισμού», Ευριπίδης :
«Κόκλος», Λέσκιγκ : «Μίνα τ'ο
Μπαργκελμ», Φράνκ : «ΟΙ δη...
μοσιογράφοι», Α. ντε Μυσσέ : «Τά
καρτίνα τ'ης Μαριάννας».
Κοικλες κατασκευασμένες από
χαρτί. Ακόμα τ'α πρόσωπα κατ'
τά χέρια χαρτί μονοκόμματο ψα...

ΤΟ
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
6 Μαρτίου 1939-28 Μαρτίου 1939
ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ
29 Μαρτίου 1939-2 Απριλίου 1939
ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ
ΘΙΑΣΟΥ OLD VEEK
3-8 Απριλίου 1939
'Αργεί λόγω τ'ης Μεγάλης Έβδομάδος
Κυριακή Πάσχα 9 Απριλίου 1939
ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑ...
ΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΔΑ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΣΤΕΡΩΝ

Ο ΓΚΑΡΥ ΚΟΥΠΕΡ

Στη χώρα των κάου-μπύς και των άστρων στα βραχώδη βουνά του Μισσουρι βρίσκεται η μικρή πόλις "Ελενα Ντινάντα όπου γεννήθηκε την 7 Μαρτίου 1907 ο Φράνκ Κούπερ.

Εμεγάλωσε κοντά στον πατέρα του, τον αστυνόμο δικαστή Κούπερ και την τρυφερή μητέρα του, που τον άγαπούσε περισσότερο από τον μεγαλύτερο αδελφό του "Αρθούρο γιατί ήταν μικρότερος.

Σε ηλικία έξι ετών πηγε μαζί με τη μητέρα του και τον αδελφό του στην "Αγγλία κοντά στους γονείς της μητέρας του.

Η "Αγγλία δεν τον ενθουσίασε καθόλου, πήγαινε στο σχολείο του Ντιντάσταλ στην κομητεία του Μπέντφορντ. Τέσσαρα χρόνια ζήσε εκεί και κατέπειν επέστρεψε στην "Αμερική για να συνεχίσει άνωτερες σπουδές εις την Μεντάνια.

Ασθενικής θύμης κράσεως, αλλά και εξαιρετικά άτακτος, εξαναγκάσε τους καθηγητές του να τον στείλουν πίσω στο πατρικό κτήμα, όπου μάστιχα από ένα άτυχημα που λίγο έλειψε να του στοιχίσει την ζωή.

Σαν τελείωσε τις σπουδές του στο "Γκρινβιλ Κόλλετζ" ο Φράνκ γύρισε στο κτήμα του πατέρα του, όπου έπεισε εύχρηστο να τον κρατήσει κοντά του. Έκείνος όμως έκρινε ότι αρκετά του είχαν στοιχίσει οι σπουδές του και γι' αυτό αποφάσισε να γίνει χωρίς την πατρική έσφιδα.

Προσελήθη άμέσως ως αστυνογράφος σε μία εφημερίδα όπου εργάσθηκε αρκετούς μήνες.

Έπειτα ενέμισε ότι θα μπορούσε να προεβή με το ρεπορτάζ, γι' αυτό στο Λος "Αντζελες, με τον σκοπό να εργασθή σε μια από τις εκεί εκδοθέντες εφημερίδες. Το αποτέλεσμα ήταν να αστυνογή πανηγυρικά στην κατεδάφισή αυτή.

Αντιρρόντας τότε το φερόμενο φάσμα της πείνας, εστράφη προς το επάγγελμα του παρκαγέ.

του δήλωσε ότι δεν έχει έρεσι. Το πρώτο έθιμα της ανέσους του Γκάρι έγινε το 1926 όταν γύρισε την "Φτώχεια" με την "Έλενα Σέντγουιτς που τον έβαλε από την άφρανα. "Υστερα απ' αυτή την ταινία μια σειρά από νέες τον έβραλαν στον κινηματογραφικό έθρονοντα. Ίδιος το φιλμ "Το βράδειο της Βορρέρας Γουόρδ". Η νεαρά του ηλικία, ο πάθος του για την ανύψωσι, η έλευστική του φουσιγνομία και το έλευθερο και άπρελές παίξιμό του, προσείλυσαν επί τέλους την προσοχή του περιφήμου σκηνοθέτου και διευθυντού της "Παραμάουτς" Σούλμπεργκ. Ο Γκάρι γνώρισε από τότε αληθινούς θριάμβους.

Στην ιδιωματική ζωή του Γκάρι Κούπερ έπαιξαν μεγάλο ρόλο δύο γυναίκες. Η πρώτη ήταν η Λούπε Βελέζ, η μελαγχρινή Μεξικάνη ήθεποις, με το έκθαμβωτικό χαμόγελο. Τρία έτελληρα χρόνια, από το 1930 ως το 1933, το Χέλλουγεντ και όλες ο κέμας του κινηματογράφου δεν μίλουσαν παρά για το ειδήλιο Γκάρι - Λούπε.

Όλα όμως έχουν ένα τέλος. Μία μέρα ο Γκάρι έφυγε για να επισκεψή την Ευρώπη κι' έπειτα από έναν απρακτικό χωρισμό, οι δύο έρωταυμένη υποσχέθηκαν ν' άλλαλλογραφούν κ' ανωνύμων.

Τα γράμματά όμως της Λούπε άρχισαν να άρειώνουν και μία μέρα ο Γκάρι έμαθε τον γάμο της με τον Τζένυ Βασαύλλερ.

Στις 16 Δεκεμβρίου του 1933 ο Γκάρι παντρεύθηκε με τη σειρά του την Βερόνικα Μπάλλ, η οποία γίνεται της έπειας ήταν μία από τις άριστοτεχνικώτερες της Νέας "Υόρκης.

Πολύ χαριτωμένη και τελείως ανεξάρτητη θέλησε να παίζει στον κινηματογράφο, με το ψευδώνυμο Σάντρα Σέου. Πράγματι έπαιξε στην ταινία "Ματωμένο χρίμα" και έσημειωσε μεγάλη έπιτυχία, αλλά παρά την καλή άρχή και την

Η άνεπρέλητη καλλιτέχνισ της όθνης ΝΟΡΜΑ ΣΗΡΕΡ, της όποιας η αυγκλονιστική δημιουργία στο μεγάλο φιλμ της "Μέτρο" «ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ» έτιμήθη με το "Ανώτατον Βραβείο Ηθοποιού (Κύπελλον Βόλιπ)" στη φετιμή Κινηματογραφική Έκθεσι της Β.εντίας.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

"Ενδιαφέρεσε να μάθετε ποιόν ένε οι θραυθεντες άστερες - άρσενικοι και θηλυκοί από το 1928 ως σήμερα; Όρσιτε ο κατάλογο:

1928 Λιμίλιος Γιάννικς - Ζανέτ Γκαίμφορ.

1929 Μαίρη Πίκφορντ - Ουόρνερ Μπάτζτερ.

1930 Νόρμα Σήρερ - Τζόρτζ "Άρλις.

1931 Μαρία Ντρέσλερ - Λαίονελ - Μπάρρμφορ.

1932 "Έλενα Χαϊές - Φρεντρικ Μάρς.

1933 Κάθριν Χέιμπαρν - Τσάρλες Λάσον.

1934 Κλώντερ Κόλμπερ - Κλάρκ Γκαίμπλ.

1935 Μπέτυ Νταϊβις - Βίκτωρ Μάκ Λάγκλεν.

1936 Λουίζα Ράινερ - Πόλ Μισδίν.

1937 Λουίζα Ράινερ - Σπένσερ Τρέιου.

1938 Μπαίτυ Νταϊβις - Σπένσερ Τρέιου.

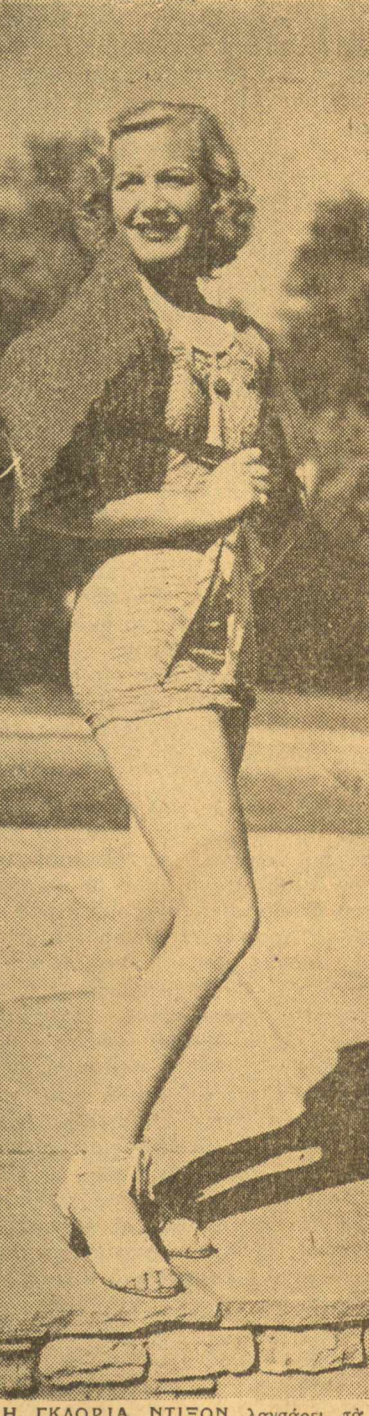
Ό' άπορήτε που δεν θέλετε με ταύ ό αυτών τους Γκρέτα Γκάρμπο, Σιρλεϊ Τέμπλ, Γκάρι Κούπερ, Μάρλεν Ντήτριχ κ. ά. Κί' όμως ένε άπλούστατο. Κανείς άπ' τους όμολογουμένως μεγάλους άστερες δεν γύρισε την τελευταία δεκαετία φιλμ, που να δίνουν όλον τους τον έαυτό. Την άξία την έχουν. "Άρα μόνο οι σκηνοθέτες τους εύθύνονται...

-Η Σόνια Χένυ στην ταινία που θά γυρίση "Όταν χειμωνιάζει", έσχη παρτεναιρ τον Τζόρνταν Πάουερ. Την μουσική την συνέθεσε ο περίφημος μουσουργός "Γρίθιν Μπέρλιν.

-Στο στυντιο Νεζυλ της Γαλλίας γυρίζεται το μυθιστόρημα του Πιέρ Μάκ "Όρλάν (το συγγραφέας Τό λιμάνι των "Αποκλήρων)" Η παράδοσις του μεσουκτιου. Πρωταγωνιστούν η Βίβιαν Ρομάνς, Πιέρ Λαρκαί και Ζωρζ Φλαμάν. Σκηνοθέτης είναι ο Ροζέ Ρισμέ.

-Επερατώθη το φιλμ "Ε Ημέρα έπιμερωμένη" του συγγραφέως Ζάκ Βιό, με τους Ζάν Γκαμπιέν, Ζυλ Μπερρύ, Ζακελίν Λαράκ κ. ά.

-Με μεγάλο ένδιαφέρον αναμένεται

Η ΓΚΛΟΡΙΑ ΝΤΙΣΟΝ λανσάρει τα νέα κοστούμια μαγιό.

το έκπληρωσε μ' έπιτυχία. -Ο Ουίλλιαμς Πάουελ, διακριώνεται να πιστευομε στα άπρόοπτα της ζωής, έχοντας παράδειγμα την τήχη του. Αυτά τα "άπρόοπτα", ίσχυ-

Ο Γκάρι Κούπερ και η Μπέρλ "Όμπερν" στη μεγάλη έπιτυχία τους: "Η Κυρία και ο Κάου-μπός".

λιόδευο. "Αν και άπογευτεμμένες και χωρίς χρίματα, άρνήθημε να δεχθώ την γρομιακή ένισχυσι των γονέων του.

Το 1925 ο' ένα από τα πολλά στυντιο της Παραμάουτς στο Χέλλουγεντ, έγυρτζεταν μία ταινία, που ή έτικηρά δεν έθόσιζε και ι: λές έλλήδες. Έπεισείτε για μία ταινία και... σ' αυτήν απ' αυτές που γίνονται για κερδοσκοπικούς μόνι... λένι... Τίτλος του έργου: "Η Λεγεών των καταδικασμένων".

Πρωταγωνιστεί ο Γκάρι Κούπερ (ο όποιος δεν ήσαν άλλος από τον Φράνκ Κούπερ) και ο Φρίντ Ράιν, δύο ήθεποις άγνωστοι, οι όποιοι θα έπαιζαν για πρώτη φορά. Γι' αυτούς τους λόγους ή έτικηρά δεν ήθελε να σκηνοθετήσει την άσημνη αυτή ταινία δύο άλλους μεγάλους ήθεποις.

Πάντως, έλοι μέσα στο στυντιο είχαν προσέξει τον Γκάρι Κούπερ. Τους έκωνόβησε ο παράξενος αυτός τύπος επειδή ήταν βάρβος και αιγιματιές.

Ηξεραν μόνο πως είχε παίζει προηγουμένως σε δύο άλλα φιλμ "κάου-μπός" που είχαν περάσει άπαρατήρητα τόσο στο Χέλλουγεντ όσο και στη Νέα "Υόρκη. Παρ' όλα αυτά οι ήθεποις και οι μηχανικοί έκίτηζαν με θαυμασμό και με άπροσδιόριστο συναίσθημα τρέμου τον πανύψηλο και λιγνό Γκάρι.

Τι παράδες άνηρωπος άλλθεις! Δέν έπαινε μέρας σε αυτήν τήν συναδέλφου του. Καθέταν σε μία γωνία άμιλητες και κατσοφισαμένως, χωρίς να τον έλκυουν οι διάφορες νέες που τον περιτριγύριζαν. Το πανύψηλον σώμα του, οι πλατειά όμια του, τα μακρυνά άτέλειστα πόδια του, και το μακρύ και κευκαμένο πρόσωπό του τίς έκωνόβηζαν.

Αυτός όμως δεν εύρισκε τίποτε το έκίτηζον σ' αυτές.

Όταν ήθε ή σειρά του να παίζει σκηνοθεσία ησυχές και με το έρακό έόδιμα προχώρησε προς το στυντιο.

Ακουσε τίς όδηγίες του σκηνοθέτη και έπαιξε τον ρόλο του με άκρίβεια και εύσυνειθεία.

Όταν τελείωσε, έπήγε στο κωμαριου του, άλλαξε φορέματα και έφυγε, χωρίς να άποχερηθή της συναδέλφου του. Οι άλλοι άλλληκουτήθηζαν κατάπληκτοι.

Όταν ύστερα από δύο μήνες άρχισε ή προέβη τής ταινίας ο Γκάρι Κούπερ δεν πήγε να παρκαλοούηση το έρπον του.

Οι συναδέλφοι του έτρεζαν να τον συγχαρούν για την έπιτυχία του, αλλά αυτές κενουσε περιφρονητικά τους όμους, χωρίς να λιμάνη τον κόπο να τους εύχρηστή. Σ' ένα δημοσιογράφου που πήγε να του πάρη συνέντευξη άνητι να κολακευθή, άρνήθηκε και λυγούσε.

ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΜΑΡΑ

Ο σπουδής παλαίμαχος καλλιτέχης και γνωστότατος διευθυντής της όμιου Κινηματογραφικής Σχολής, περί της όποιας έγραψαν τα "Επρασκήνια" στο προηγούμενο φύλλο τους, κ. Μάρσας, προς συντάκτην μας ο όποιος τον έπαικθή, έθλωσε τα λέξια:

-Η Κινηματογραφική Σχολή την όποιαν διευθύνω έχει άφθροπιστικούς σκοπούς, γιατί άν δέ θύλακι Κινηματογραφικός άστέρας από τους μισθούς της θα μάθουν τούλάχιστον οι τελευ-

ταίο αυτοί διάφορα πράγματα από την ιστορία της τέχνης και της λογοτεχνίας την όποιαν διδασκάνται. Κι' άν ή Σχολή μου κατορθώση να έβάλη και έκαστο άνθρωπο να σκευάσθουν στην όθνη θα ένε μία έπιτυχία της.

Ακολουθώ εις την Σχολήν μου, άμερικανικών ούστημα. Κανείς δεν έπείσεται χωρίς ταύτσητα και την όρισμένη ώρα οι πόρτες κλείνουν. Τα παιδια, δε, αυτά με έκείνεια παρακολουθούν τα διάφορα μαθήματα και περισσότερο τα ίδια μου.

Εχω επίσης θετικές άποβείσεις ότι έπαρχουν ταύτα εις την Σχολήν μου, διότι εις τον χρόνον των Κινηματογραφικών άστέρων της Σχολής μου παρουν, ύστισχαν περισσότερο από 50 ασθάρμητα ταύτα. Γι' αυτό και προσέχω ή άκνο και πρό το Κουού έπίδειξιν εις το θέατρον "Όλίμπια".

Ό' άρσιον επίσης και πρακτικά Κινηματογραφικά άσκήσις εις το όπαιθρον στυντιο της Σχολής μου.

Η Σχολή μου επίσης προεκήρυξε και διαγωνισμό ασταριου δια περιουσιέρας δε πληροφορίας παρακάτω τους ένδιαφερομένους να περάσουν άπ' τη Σχολήν μου, Ζωολόγου Πληγής 48.

Ο κ. Μάρσας, δια τού μ' έχοντα μνήμη κάλιν άναγνώστης μας ένε ο πρώτος που έκαμε "Έλληνικό φιλμ" στα 1920 το "Βράχο του Θανάτου". Έχει γυρίσει επίσης πολλά φιλμ στο Παρίσι, στη Βιέννη, στον Καναδά και στο Χόλι-

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Σκεφθήκατε ποτέ σας, πόσες χιλιάδες γράμματά λαμβάνουν καθε ός οι άστερες του Χόλλουγουντ; Άν όχι, κι' έχετε ένδιαφέρουν, ρίξτε μία ματιά στις παρακάτω γραμμές, για να κατατοπισθήτε.

Το 1938 στον στατιστικό πίνακα, επί κεφαλής βρίσκονται η Ντιάνα Ντάρμπιν, "Έλντορ Πάουελ, Τζόαν Κράουφορντ, Γλίντσερ Ρότζερς, "Όλίβια ντε Χαβίλαντ, Ζανέτ Μακδόναλντ, Κλάρκ Γκέμπλ, Φρέντρικ Μάρς. Ο μέσος όρος των έπιστολών που λαμβάνουν οι άνωτέρω άστερες ένε 350 ως 400 την ήμερα!

Το περίεργο είναι ότι οι γυναίκες άστερες δεν παίρνουν έπισημασμένες έπιστολές μόνο απ' τους θαυμαστές των. Πολλοί τους ζητούν δάνεια, συμβουλές κι' ότι τους καπνισί! Οι άνδρες, αντίθετα, μόνο έρωτικές έπιστολές παίρνουν.

Η περισσότερο έπιστολή την έλαβε κατά το 1938 η Ντιάνα Ντάρμπιν, έκ μέρους μιας έκκεντρικής βαυαρικής "Άμερικανίδος", η όποια ζητούσε να την ύπο-

βέτησει και να την κάνη κατόπιν μοναχικήν κληρονόμο των 300 εκατομμυρίων Δολαρίων της!

Αυτό, βέβαια, ή χαριτωμένη βενέττα δεν το δέχτηκε, γιατί λατρεύει τους γονείς της.

Άλλη, άρκετά πιο περίεργη έπιστολή, έλαβε κι' ή "Όλίβια ντε Χαβίλαντ, από έναν βαρώνον της "Ιαπωνίας γραμμένο πάνω σ' ένα μεταξωτό πανί, μήκους ενός μέτρου και με γράμματα Ιαπωνικά! Ειδικός μεταφραστής έπαιροφόρησε την Χαβίλαντ ότι ο βαρώνος την ζητούσε εις γάμον!...

Επίσης παράδοξη έπιστολή έστειλε κι' ένας... φαροφύλακας των νησιών της Χαβάης (γραμμένη σε όδωντά τεραστίες σελίδες παρακαλώ!) στη Τζόαν Κράουφορντ, και της έκμιστηρευόταν δόν έρωτά του. Η γλυκεία καλλιτέχνισ ειχε την ύπομνην να την διαβάσει όλόκληρη με προσοχή.

Η "Έλντορ Πάουελ, ή μεγαλύτερα χορεύτρια του κόσμου, έλαβε ένα γράμμα απ' το... τρελλοκομείο της Ουάσιγκτον με την μόνη λέξη: "σ' άγαπή!"

Τέλος, απ' την άρδονόλαλη

Ζανέτ Μακδόναλντ, μια μικρή μαθήτρια ενός "Ώδειου της "Αμερικής, ζητούσε δώρον ένα... πιάνο. Τόσο δέ συγκινήθηκε ή Ζανέτ, ώστε άφοφ προηγουμένως πληροφορήθηκε ότι πράγματι πρόκειται περί φτώχεις και έριστης μαθήτριας, έσπευσε να της το στείλη.

Αθήνα

Το φιλμ που περιμένει η

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΥΕΛΠΙΔΕΣ

Les trois de saint - Syr

Η έσωτερική ζωή της σχολής του Σαιν-Σύρ, με την περιφήμη "ένλας των πρωτοτύπων". Ένα φιλμ όρσιός και αίσιοδοξίας. Ένα έργο με ζωντανό παλμό. Ένα ρωμαντζο γεμάτο ειλκήρινα. Μία περιπέτεια άληθινή που τη στολίζουν τα άραιότερα ανθρώπινα συναίσθηματα.

Τρεις άγαπημένοι συμμαθητάι εύέλιπιδες - χωρισμένοι κάποτε από μία γυναίκα - συναντώνται άργότερα ως άειωματοί, στην έπαναστατήμένη Συρία και γράφουν με τους ήρωισμούς των μια ένδοξη σελίδα της γαλλικής ιστορίας.

Η ταινία έγυρισθη τη συνδρομή της στρατιωτικής σχολής του Σαιν-Σύρ και του γαλλικού στρατού.

Πρωταγωνιστούν:

ΖΑΝ ΣΕΒΡΙΕ

ΡΟΛΛΑΝ ΤΟΥΤΑΙΝ

ΖΑΝ ΜΕΡΚΑΝΤΟΝ

ΕΛΕΝ ΠΕΡΝΤΙΕΡ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

σύγχρονος προβολή

ΚΡΟΝΟΣ ΠΑΛΛΑΣ

Μέχρι της Κυριακής το "ΠΑΛΛΑΣ" θα προβάλλη το άριστοέργημα της

ΜΠΕΤΤΥ ΝΤΑΙΒΙΣ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ο δέ «ΚΡΟΝΟΣ» το καινώνικό έργο του Μπερντότάν

Η ΕΦΘΑΣ

την καλύτερη δημιουργία του ΣΑΡΛ ΒΑΝΕΛ

Η χαριτωμένη ΤΖΟΑΝ ΜΠΛΑΝΤΕΛ

ναται ή προβολή της ταινίας "Ε Όλιποτάκτης" με την Κορίν Λυσαίρ, και τον Ζαν Πιέρ "Όμίν.

Η Μισέλ Μόργκαν, η άστέρι που θαυμάσαμε τελευταίως σε τόσους μεγάλης δημουχιούς του, πρωταγωνιστεί στον "Νόμον του Βορρά" επί των "Άλπεων, μαζί με τον Πιέρ Ρισάρ Βλάν.

Η Κινηματογραφική έταιρεία "Ούνιβερσαλ", κατόπιν των καταπληκτικών έπιτυχιών της έκκεκτής καλλιτέχνης Βίβιαν Ρόμανς, την προσέκαλε εις Χόλλυγουγν με πολύ εύνοικός όρους γι' αυτήν, κι' όπως πληροφορούμεθα, το έδεχθησε κι' άναχωρή τον προσεχί "Οκτώβριον, άφοφ προηγουμένως τελειώση δύο ταινίες τις όποιας άρχισε ήδη.

Το περίφημο μυθιστόρημα του "Αντρέ Μανσόν, Ιστορικής ύποθέσεως "Ό Εδουάρδος ο 7ος και οι καιοί του" γυρίζεται στην Γαλλία όλονεν με την Γκόκεπυ Μορλά.

Ός γνωστόν, ο άνεπρέλητος καλλιτέχνης Πόλ Μισδίν φιλοδοξε να παρουσιάση τον Τζών Γκάρφιλντ έξ Ισου καλόν, όπως ένε κι' αυτός. "Ό Τζών πρωταγωνιστεί τώρα σε μία ταινία "Πώς έγινε έγκληματίας", ή όποια, λένε οι δημοσιογράφοι, συναγωνίζεται στην έπιτυχία το "Είμαι ένας δραπέτης". Κι' ο Μισδίν γι' αυτό ένε κατευχαριστήμενος...

Η Μισέλ Μοργκάν, έχει την έπιθυμίαν να πάη στο Χόλλυγουγν και να παίζει τήν... κυρίαν με τας καμαέλις! "Ο ρόλος της Μαργαρίτας Γκατιέ, λέγει κι' ή ίδια, την συγκινεί θαύτατα, κι' άλλωθίκα τον αισθάνεται άπ' ότι τον αισθάνθηκε ή Γκάρμπο που... δεν ένε Γαλλίδα. Αυτό, λοιπόν, ένε το καλλιτεχνικό όνειρο της Μισέλ. Το μνημόνόν του ρόλου αυτόν τον έρμηλευσαν τόσες και τόσες - παράξενες, και τής εύγμεθα όλοψώς, να

ρίζεται, τον κάνανε ότι ένε σήμερα. "Έγινε άστέρας, από σύμπτωση, χωρίς ποτέ του να το φαντασθή!...

-Την 14ην Μαρτίου ο Πρόεδρος των "Ηνωμένων Πολιτειών κάλεσε τον "Ερρολ Φλόν, τον Ζωρζ Μπέρντ και την "Όλίβια ντε Χαβίλαντ, στον έπίσημο φετεινό χορό των γενεθλίων του.

"Ότερα από 7 έτων άρμονικόν συζυγικό θίο, ή Μπέτυ Νταϊβις χωρίσε από τον άνδρα της. Το διάζυγιό τους, άνεκοινώσαν στους δημοσιογράφους, ειχε λόγους έπαγωγελματικούς. Μά οι κακές γλώσσες του Χόλλυγουγν - κι' ένε γεμάτο το άφάλωτο - λένε, πως σε λίγο καιρό ή Μπέτυ θα παντρευτή τον Ζωρζ Μπέρντ...

Το μόλις έμφανισθόν στο στερέωμα του Χόλλυγουγν άστέρι "Άιν Σερίνταν, που θεωρείτε κι' όλας ή όμορφότερη στάρ, κατά την πυρκαιά του δόσους της Σάντα Μόνικα, ήταν εκεί και την παρακολουθούσε επί τρεις ήμέρας σαν μικρό παιδί. "Ασφαλώς ή μεγάλη δόξα... στρίβει και έίδες!

"Ό "Ερρολ Φλίν πρόκειται να γυρίση μαζί με την χαριτωμένη Πριούλα Λέιν το "Εράκι των θαλασσών" του Σαμπτίνι.

-Στην "Αγγλία έγινε μία στατιστική, όπου άποκαλύπτει ότι τα παιδια προτιμούν, πρώτον τα πολεμικά φιλμ, δεύτερον, τα περιπετειώδη, τρίτον, τα μίκου - μάους, τέταρτον, τίς φάρσες, πέμπτον τα μουσικά φιλμ, και έκτον... τα παιδικά.

-Η γυναίκα οσ Τσάγκ Κάι Σέκ ένήργησε κι' έδωσε στην Λουίζα Ράινερ, τον έπίτιμον τίτλον της πρώτης σείρας της Κίνας, εις τας "Ηνωμένες Πολιτείας.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ

Η υπερπλήρωση του Πάλλας, όπου εδίδε την περασμένη Δευτέρα η έκτακτη συμφωνική του Όρχηστρου...

Το ενδιαφέρον όμως της προχθεσινής συναυλίας ήταν διπλό, χάρις στην έκτελεση για πρώτη φορά από τη Χωρωδία 'Αθηνών του Ούγγρικου ψαλμού του Κοντάλιου...

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΙΣΤΙΤΟΥΤΟΥ
Το Ιταλικό Ινστιτούτο στη σειρά των συναυλιών που έδωσε εφέτος στο θέατρο Κοτοπούλης, παρουσίασε την περασμένη εβδομάδα το κουαρτέτο 'Αθηνών...

Είνε γνωστός ο δυσκολίας που παρουσιάζει η έρμηνεια έργων με καινούργια τεχνουργία, δυσκολίες που γίνονται ακόμα μεγαλύτερες όταν πρόκειται για φωνές τόσο ευαίσθητες στην τοπική ακρίβεια...

Η ΚΑ ΚΑΚΙΑ ΣΚΛΗΡΟΥ
Την άκουσα για πρώτη φορά και κρόπει να τονίσω πως μου έκανε ξεχωριστή εντύπωση ο τρόπος με τον οποίο ερμηνεύει τα λιτέρ.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΚΩΜΙΚΟΙ
Προτού φθάσωμε εις την περίουδον της ενάρας λεγομένης άτικτης κωμωδίας — όπως έχει κατανοηθεί χρονολογικός ύπο του Κόκ — μεσοαλλοθεν περί τα 24 άνοιματα...

ΔΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ
Δια τράγωδων όπως οι 'Αναστασίας', οι 'Αθήναια', οι 'Φοινισσάδες', οι 'Ευρώπη', οι 'Ίω' κλπ. ήταν πλέον η άλλοτε συνήθειος εις το ρεπερτόριον της κωμωδίας.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ
Κάπου-κάπου γίνεται μια προσπάθεια προς καλλιτέρευση της άπαγγελλίας και του φυσικού τόνου των ηθοποιών εις το δράμα.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΑΥΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΔΟΧΗ
Οι καλλιτεχνικοί ηθοποιοί παρουσιάζουν τον βαθύτατο ενδιαφέρον για την τέχνη...

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΑΥΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΔΟΧΗ
Οι καλλιτεχνικοί ηθοποιοί παρουσιάζουν τον βαθύτατο ενδιαφέρον για την τέχνη...

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

«ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ» ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΗ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
Την περασμένη άκόμα εβδομάδα, εδόθη στο θέατρο 'Όλύμπια η 'Ιφιγένεια του Εὐριπίδου...

Ο εκλεκτός κόσμος που παρακολούθησε την παράσταση, όχι μόνο απέδρασε ρυθμικούς χορούς κι' εμφανίζονται μπρός στο κοινό, 'Υπάρχει κι' η Χωρωδία του σχολείου...

Ταλέντα κι' ανησυχίες υπάρχουν πολλὰ κι' εκδηλώνονται σε ποικίλα πεδία δράσεως...

Μία έπισημη σκηνή από τη ν 'Ιφιγένεια εν Ταυροις.

παρουσιάζει μεγάλη πρόοδο στο Λύκειο Φωτοπούλου... οι μαθητές που έχουν την άγαστη προς το δράμα...

Γίνονται δε σκέψεις, να κάνει το σχολείο μια μεγάλη έκδρομη στην Αίγυπτο, και να εμφανιστούν στην 'Αντιγόνη'...

ΣΤΟ ΛΥΚΕΙΟ Ι. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗ
'Αντίθετος με την γνώμη του κ. Φωτοπούλου, ο εκλεκτός κριτικός κ. Π. Παναγιωτόπουλος και διευθυντής του ανώτερου Λυκείου, Ισορηξίζεται...

Εν τούτοις, διά άλλου τρόπου, καλλιεργείται το καλλιτεχνικό συναίσθημα των παιδιών, αφορλούσε...

Δεύτερον, εκδίδεται περιοδικόν, περίουδον έργα λογοτεχνικών των μαθητών, άναλλοις και γνώσεις.

Τέλος, οι μαθηταί καταρτίζονται άριστο μουσικός, με την διοργανωμένη Χωρωδία, την διδασκαλία της Ιστορίας της μουσικής κ. σολφέζ.

Σχεδόν έναμυο μήνα συνεχίζου με την έρευνά μας γύρω από την καλλιτεχνική κίνηση στα σχολεία...

ΕΠ' ΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ «ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ» «ΚΑΘΑΡΜΟΣ»
Παλαιό και νέο ήθος, άξίες και μή, παρουσιάζονται συχνά εις τα χάλια του θεάτρου...

Παλαιό και νέο ήθος, άξίες και μή, παρουσιάζονται συχνά εις τα χάλια του θεάτρου...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

Έπαίξαμε στη Σμύρνη στο θέατρο «Σπόρτιν». Για πρώτη φορά εδόθητο το δράμα εκείνο η μονοπρόσωπη κωμωδία «Πώς μιλούμε τ' αγγλικά», που την είχε μεταφράσει ο ίδιος!...

Ταλέντα κι' ανησυχίες υπάρχουν πολλὰ κι' εκδηλώνονται σε ποικίλα πεδία δράσεως...

Επίσης μετά τον διαπληκτισμόν του 'Αγγλου με τον διερμηνέα, ύπήρχε μια σκηνή, που μόνονας μόνος ο διερμηνέας στη σκηνή, άναφωει άπελπισμένος:...

Οι καθηγηταί έχουν υποχρέωση να ενδιαφερθούν για την καλλιτεχνική ανάπτυξη τής νεολογίας μας. Νά άνοιχουν διάπλατα τον δρόμο που θα την οδηγεί στην άνάπτυξη...

Εν τούτοις, διά άλλου τρόπου, καλλιεργείται το καλλιτεχνικό συναίσθημα των παιδιών, αφορλούσε...

Δεύτερον, εκδίδεται περιοδικόν, περίουδον έργα λογοτεχνικών των μαθητών, άναλλοις και γνώσεις.

Τέλος, οι μαθηταί καταρτίζονται άριστο μουσικός, με την διοργανωμένη Χωρωδία, την διδασκαλία της Ιστορίας της μουσικής κ. σολφέζ.

Σχεδόν έναμυο μήνα συνεχίζου με την έρευνά μας γύρω από την καλλιτεχνική κίνηση στα σχολεία...

ΕΠ' ΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ «ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ» «ΚΑΘΑΡΜΟΣ»
Παλαιό και νέο ήθος, άξίες και μή, παρουσιάζονται συχνά εις τα χάλια του θεάτρου...

Παλαιό και νέο ήθος, άξίες και μή, παρουσιάζονται συχνά εις τα χάλια του θεάτρου...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Μά, άγαπητοί μου, λεγόμεθα ηθοποιοί! Έξομε τί εινε ήθος, τί προσημειόξομε, ποίος ο ρόλος μας στην κοινωνία;...

Τί κάνουμε άλοι έμεεις για ν' αντηράξομε σ' αυτήν την κατάσταση; Δέν έχει θεατρική συνείδηση ο κόσμος;...

Πολύτιμο Χρόνος

12-18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1979

12 Μαρτίου. Το μεγάλο θεατρικό ενδιαφέρον του κοινού της Αθήνας έλη αυτή την εβδομάδα στρέφεται γύρω από την παράσταση του «Φάουστ». Αναλύσεις, κριτικές, και συζητήσεις γεμίζουν τις εφημερίδες.

Παίζεται τρεις φορές γραμμή, πράγμα που δε γίνεται, δεν είχε γίνει πενήντα τέσσερις μέρες μελέδραμα.

Σταυρωτήριζαί ο «Φάουστ» όπως τον είχε γράψει ο Γκαίτε και φαίνεται πως η κ. Ραχήλ Μεϊρά τους γοητεύει φοβερά. Τι θεωρούμε μοναδική ερμηνεία του ρόλου... Δεν είχαν δε φυσικά και χαριζόμενοι άλλοι... και νεώτεροι που έχω δει στην εντέλεια την ηρωίδα έχει μένο της νεωσύνης του Γκαίτε, αλλά και της γκαίτεϊκής παρθένας. Μου φαίνεται όμως περίεργο το έξι: Σε προηγούμενες παραστάσεις την πρώτη αυτή Γκαίτε της χαρακτηρίσαν «άνθυφα», δηλ. κεντρικά, καθώς το συνήθιζαν να βάζουν δίπλα, κάθε φορά που λέγαμε τη λέξη. Είπε δυνατά κεντρικά να παίξει τη Μαργαρίτα

και να έχη τον κύριο ρόλο στον «Αδεν Παράλληλο», που μ' αυτόν πρωτοεμφανίστηκε η λεπτέπιλητη αυτή γόσσα:

Αυτά τα ξέρουν οι μουσικοί καλύτερα από τη Μείρα αυτή ήταν λυρικά ποιήματα με φωνή κατάλληλη να παίξει και δραματικά μέρη, όπως γίνεται εξέχον και σήμερα μερικάς φορές που έχει σπάνια, επέστε το «άνθυφα» είναι λάθος του κριτικού δημοσιογράφου.

Εννοείται ότι η κριτική γίνεται πλατείτα και προσπαθεί να χαρακτηρίση καθένας, όσο μερικοί, τους κριτικούς. Π.χ. για το συμπαιχνίτι έκδοσης Φερέστέρη, που έκανε το Βαλεντίν, λέει η «Εφημερίδα» της ημετέρας αυτής: «... με φωνή ενόψει και με ημίμνημη, άκλιση και σε στές θρυπνούς διαδέχον μάλιστα πλείεστερα μέσα φωνής παρ' έσα εννοείτε...».

Φυσικά οι «Ελληνας» ήθελε και συγγενή του είναι σε να μην υπάρχει. Και αυτή την εβδομάδα δεν τους θυμάται κανείς.

γιαν. οιδ.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 12 Μαρτίου.— Με την ευκαιρία των παραστάσεων του «Βασιλικού μας Θεάτρου» σάς γράφω μερικές γραμμές. Οι παραστάσεις άρχισαν με πολύ καλύτερους ομιλοοφύς. «Αλεξανδρείας» — Καίρου Ικανοποιητικότερες, χωρίς βέβαια να λογαριάζουμε την καθημερινή έσοδα των θυρίδων των θεάτρων δια 7 ακόμη παραστάσεις «Αλεξανδρείας» και 5 Καίρου. Η πρώτη με τον «Αμιλέ» και η τελευταία με την «Ηλέκτρα» υπεριμμήνουν εις τήν εντύπωση. Ούτε θεσούλα. Το πλάνο των λοιπών είναι αρκετά ικανοποιητικό. Θα δοθή μια παράσταση δίως δωρεάν δια τή Σχολεία. Ο κόσμος χειροκροτεί ένθουσοιώς τους ηθοποιούς και τον κ. Μπασιτιά, τον οποίον εκάλος την πρώτη βραδιά επί σκηνής και τον κατεχοροκόρησε.

Ο κ. Μπασιτιάς γίνεται αντικείμενο των θερμότερων εκδηλώσεων του κοινού μας. Δέχεται διαρκώς στο «Ούιτσορ», όπου μένει δικούς μας και ξένους. Προσκαλείται επίμονος στις διάφορες διημέριες διεξιόμενες και τελετές. Η διαγνώμητική έπιτροπή διέει πρόσ τιμή των δειπνών εις τό «Μουσείο». Οι διανοόμενοι έτοιμάζουν δείπνο. Ο Βασιλεύς Φαρούκ έδεχθη να παραστή στην «Ηλέκτρα» στο Κάιρο. Ο «Σαουαρηπύ πασάς, Γενικός διευθυντής της Δημαρχίας μας παρακολούθει με ενδιαφέρον κάθε παράσταση των παραστάσεων. Ο Τύπος αφιερώνει σελίδας ολοκληρωτικές. Ο Έξνος Τύπος εκφράζει τον θαυμασμό του. Ο κ. Μπασιτιάς έχει κάνει διάλεξη περί θεάτρου. Έπισης διάλεξη επί οικονομικής φάσεως ζητήματος δια Κάνη και ο κ. Μαντζούφας. Η εκτίμηση δικών μας και ξένων δια τό Κρατικό μας θεάτρο είναι τέτοια ώστε δεν θάλαται κανείς παρά φράκα, σόμην και τουαλέτες εις την πλατείαν δια τή θεωρεία.

Ο «ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΑΡΙΩΝ»

Ο «Αισχύλος Αριών» έδεδιωθήτε προχθές τους Έλληνας καλλιτέχνες του Βασιλικού Θεάτρου με θερμότητα, αλλά και με αξιοπρέπειαν και στοργήν άνασταία της Πρόεδρος κ. Βαλιών, τον ύποπρόεδρον κ. Μηλιάρηση, τον πρόεδρον του Προεδρείου μας Δικαστηριου κ. Γιαννουλοφ, τον Διευθυντή του Προεδρείου κ. Οικονομιου, τον Γεν. Διευθυντή της Δημαρχίας, τον Γεν. Διευθυντή του Διοικητού της πόλεως μας κ. Γ. Ροδόσον και Ρ. Ροδόπουλον και πολλούς άλλους.

Την 7 άκριβος κατέφθασαν οι Έλληνας καλλιτέχνες, έχοντας επί κεφαλής τον κ. Μπασιτιά των οποίους ύπεδέχθησαν ο Πρόεδρος του Αισχύλου κ. Ταβουλαριδής με τήν άντιπροεδρον κ. Δ. Αφουδάκη και τό Διοικητικό Συμβούλιο.

«Αμα τη άριζει τον η θαυμασία μπάντα του Κανονικερίου ύπό την Διεύθυνση του κ. Θεοφάν άνέκρουσαν

σε τον Αιγυπτιακόν και τον Έλληνικόν Έθνικόν Ύμνον, μεθ' ό δ κ. Ταβουλαριδής προσοφώνησε ως έξης τους τιμωμένους καλλιτέχνιας: Χνας:

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΙΔΗ

Άγαπητοί, Μ έ βαθειά συγκίνηση και με ένθυκη ύπερηφάνεια η Ένωσις μας ύποδέχεται άποψε, εις τό Έντευκτηριό της, σάς τους διακεκριμένους εκπροσώπους της Διοικήσεως του Βασιλικού μας Θεάτρου και έκλεκτους μέσους τής θεας Τέχνης και Θάλας, και όλοψαυα σάς ύδεχεται τό «καλώς ώρισστε».

Είπε τιμή για τό Σόλλογό μας που δεχθήκατε την πρόσκλησή μας, και σάς ευχαριστούμε όσον για αυτό όσο και για τήν ψυχαγωγία που μάς προσφέρετε κατά τό διάστημα τής έδω διακομής σας, που δυστυχώς, είναι πάρα πολύ βραχύ. Η παροικία μας χροστή εύγνομοσύνη στή οεσαστή μας Κυβέρνηση και στή Διοικήση της Κρατικής μας Σκηνής, για τήν καλοσύνη τους να μάς προσφέρουν, ύστερα από 35 ολοκληρωτά χρόνια, τις έσοτά και λίγες αύτες παραστάσεις του Βασιλικού μας Θεάτρου, που όποιον τήν τέλεια από κάθε άποψι τέχνη, θέλομε να έπιζώμε ότι θα δώσει δια τή ευκαιρία, να θαυμάζωμε όσο τό θυσιάζον όλιγοτόμο άραία διαστάσια.

Ο θριαμβώ της χθεσινής σας πρώτης, μάς έκομε να εξακριβώσουμε τήν μεγάλη φήμη σας, ή όποια έχει ξεπεράσει τό θρια τής λατρευτικής μας Πατρίδος, σε σάς, δε, δέν αμφιβάλλω, έδωσα δειγμάτω τής εκτίμησος και τό θαυμασμού που τρέφω για σάς, πριν ακόμα άπολαύσωμε τήν ύπεροχη τέχνης σας.

Γιά τήν έπιτυχία σας αυτή, ύπερηφανεύομαστε και με ός Έλληνας τό Έξωτερικό, όσον από θθόνια, όσο και από ήθικα Ικανοποίηση, γιατί συμβάλατε στήν ίδρυση του Βασιλικού μας Θεάτρου. Θερμά συγχαρητήρια σάς όφείλομαι, για τήν άποτελεσματική έργασία σας να εξημέρατε, εις τήν θέσιν που τήν άρμύζει, τήν Έθνική μας Σκηνή σάς ευχόμεσθε «ό άμ» τά θάση της καρδιάς μας, όποια σάς δίνει πάντοτε από έπιτυχία σε έπιτυχία.

Είς ταύτα όκ. Μπασιτιάς άπήντησεν έν καταφανή συγκινήσει, έκφράσας τας ευχαριστίας αούτόσων και ολοκληρωτό συγκροτήματω του Βασιλικού Θεάτρου, καθώς και τήν συγκίνησιν αούτων δια τήν θερμήν δίωση ύποδοχής της όποιος έτυχον παρά του Έλληνισμού της Αιγύπτου.

Όμιλησε κατόπιν περί τών άρετώ του Αιγυπτιακού Έλληνισμού, του ένθουσιασμού του δια κάθε τό έλληνοκοινόν και διεβεβαίωσε, ότι, φεύ γοητες θά διατηρήσων σταθερά χαραγμένη τήν άνάμνησιν αούτήν. Άνεφέρθη κατόπιν εις τό έργον μας τόσος σκοπούς του Βασιλικού Θεάτρου τας έπιδιώξεις και τας φιλοδοξίας του και ηύχαριστήσεν τόν Έλληνικόν και ξένον Τύπον τής Αλεξανδρείας δια τήν άμέριση καί θερμήν ύποστηρίξειν του. Άπευθυνόμενος κατόπιν προς τόν άντιπρόσωπον του Διοικητού έπει: «Είς Ύμιάς, δε, Έξοχώτατε, όφείλω να έκφράσω τας ευχαριστίας της Διοικήσεως Έπιτροπής του Θεάτρου δια τό ενδιαφέρον και τήν στοργήν με τήν όποια περιεβάλετε τήν άποστολήν του, και δια τας διευκολύνσεις τας όποιες μάς έπιδα φιλεύοσθε».

Προσεφέρθησαν είτα καμπανίτης και διάφορα άνανμφκτικά και μετά μίαν περίπου ώραν ή ώραία συγκέντρωση διελύθη με τας καλλιτέχνιας τών άνανμνήσεως.

ΤΑ "ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ", ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ Η ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ Η ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ

Η ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΟΜΙΛΟΥΝ Η ΔΙΣ ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΛΟΥΤΑ ΚΑΙ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

«Αν και ο πολυς κόσμος τα εξέπαι μονάχα ως «Καλοκαιρικά» και γαίρεται ως ντουέτο άρμονικό και άπόλυτα ανενωμένο, έν τόσους πρέπει να γνωσθή ότι τά «Καλοκαιρικά» εινε δύο· τό ένα από τό άλλο διατηρεί τήν προσωπικότητά του. Και μάλιστα έντελώς διαφορετική. Καλλιτεχνικός πρώτος μεγεθος· αλλά διαφόρου ψυχοσυνθέσεως και καλλιτεχνικής άποδόσεως. Ρωμανική, οσασρή, μετρημένη, γοητευτική στή όμιλία της και λεπτή, εξααιρετικά λεπτή τό ουνομιλήτη της ή μία, ή Μαρίκα φυσικά, παιδί, με μεγάλο παιδί ή άλλο, ή Άνα».

Τήν μία τήν χαρακτηρίζει ό οκεπτιομός, τήν άλλη ή άφέλεια. Η Μαρίκα, όπως είναι γνωστόν, εινε ό τύπος της Έλληνιδος τό περισσότερο αιδώς με όλες τις άρετές της. Ζυγίζει τό κάθε τι, ακόμα μπορεί να λεχθή ότι έχει καθορίσει και τά θήματα που θά θηματολή κεί μέρα. Ίσως και να της εινε άουσιβόιστο θα πήτε τό έπαγγελμα ύστερα της με τήν ψυχοσυνθέση της; Μπορούσε στο έπαγγελμα που λα χάρησε να διέπρεπε; Μά και στο θεάτρο σημειώνει καταπληκτική έπιτυχία. Έχει ένα φοβερό δυναμισμό που δέν ύποτάσσει τόν έσωτερικό της άνθρωπο στο μορσίον. Μπράβο της.

Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Όταν μάλιστα τήν βλέπη κανείς

«Η ημέρα που έβωσα εξέγισσος στην έπιτροπή που πήρα τό άπολυτήριο του γυμνασίου. Τό άπολυτήριο τό πήρα με πολύ κόπο και θυσίες. Τό θράδι στο θεάτρο. Τι όσά να έυπνήσω τό πρωί. Ύστερα πρόδες. Τι όρα να έκκουραστό για να είμαι έτοιμη τό θράδι στην παράσταση: Κι όμως έκλεκτα άφες από τόν ύπνο μου δια να μελετώ τά μαθήματά μου. Έπί τέλους πήρα τό άπολυτήριό μου.

«Αν δέν είασσε στο θεάτρο προς ποιον έπιστημονικόν κλάδον θά έτρέπεσθε;... Ηθέλα να γίνω δικηγόρος. Συμπονώ τους δυστυχούς, τους καττορομένους.

«Αγαπήσατε στή ζωή σας;... Όφέλετε να πάρτε ακόμα ένα λι κερό; Όρίστε ένα σοκολάτκι.

«Προτιμώσα μόν άπάντησι στο έρώτημά μου. Στήν ύγια σας. Τέτε θα μόν πήτε αν θυμάσθε ποτέ σάς προτιμώσαν για άγάπη;... Α! μάλιστα... Καί η Μαρίκα ξεκαρδιζέται στά γέλια. Είπε μια πηλάι ληρομνημένη ιστορία. «Όταν ήμμενα στο Δραγάσιο. Άι ποί πάλη. Ένας νεαρός, πολύ νεαρός, 15 έτών περίπου, μάς παρακολούθεσε κάθε μέρα. Έγώ φυσικά με τήν Άνα τον έχωμε προσέξει. Στήν αρχή μάς έκανε έντύπωσι τό νεαρόλό ύφος του. Μετά μερικάς μέρες έδειχεν σημεία ζωηρότητας. Φαινόταν πως κάποιος τον συνεβούλευε ή πήσε πιά τήν άπόφασι. Ένα μεσημέρι λοιπόν με φεύγαμε από τό σχολείο με πηλαιάζει άπότομα και μόν λέγει: «Δεσποινίς Μαρίκα, σάς άγαπάω! Πριν ακόμα προφθάσω να συνέληθω από τό ξαφνικό, έμπεθαίνει ή Άνα, ή όποια εκθαβρίζε ένα αγώγυό να τό άφι, έδωσε δέν νεαρότανα καθόλου, έργωσε στο δρόμο, και τό τό πασατέλιθ στα μούτρα. Άνα, τί κάνεις εκεί; τής λέγω. Σάτα σύ. Προστατεύω τήν... τιμή τής αδελφής μου.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Ο μοναδικός τυπικός του έλαφρου μουσικού θεάτρου, που όλοι φυσικά αντιλαμβάνονται, ό Πέτρος Κυριακάς παρ' όλον ότι πολλές φορές έχει άντιμετωπίσει τήν αδίκρητον έρώτησιν, όφισαται και ή σήμερον τό μαρτύριον άγούγυαται. Πούος Πέτρος Κυριακάς, ήθοποικός έννοείται, σού άρεσε καλλιτέρας; «Όταν έπαίξει τόν «Μπαμπά έκπαίδευται» του κ. Μελά. Μόλις μπήκα στο καμαρίνι μου ύστερα από τήν ά είκόνα που με τήν πεποισία έσβουσα τό θερεσείδια από τόν πίνακα ήλθε και με άγκάλιασε ό Σεμτεκόλης ό μηχανικός τής σκηνής και μόν λέει: Γειά σου δεύτερε Παντόπουλε. Και άμέσως τόν πήρασε τά κλάματα.

Στό διάλεγμα τί έγινε δέν περιγράφεται. Ο κ. Κωνσ. Νέζερ μόν φάσασε μπροστά σε όλους τους ήθοποιούς: Μόν τόν Παντόπουλο μόν θυμήσεσθε Πέτρο.

Ταυτοχρόνως ήλθε και ό συγγραφέας του έργου Ακαδημαϊκός κ. Μελάς.

Πού ήσωναν κρομμέσος Κυριακάς; Αούτόν τόν Πρόκοπτό Κολαούζο ζήτοσασα. Τέτε έγώ με μία σταθερά συγκίνησι άπευθυνόμενος στους ήθοποιούς και τόσους λέγω: Παιδιά με συνεκίνησε ό ρόλος του πατέρα γιατί κι έγώ είμαι πατέρας.

Όσο φρονείτε ότι ή ιδιότης κάθε ήθοποιού παίζει σπουδαίο ρόλο στο παίξιμό του; Αποφωλώς, παίζει πάντοτε. Άνωταί έπί άγαθή.

Πού άπόστολο στή ζωή σας άφρες έντύπος; Έκείνο που με έκανε ν άναπνήσω... Καί ποιά άγαπήσατε; Σκέφθησε λίγο. Ύστερα με κύτταξε με τήν φατώμενη μάτια του, κι ένθ έγώ περίμενα τήν άποκάλυψι, μόν λέγει άφρά: Μή ζήτατε να τό μάθετε. Κρατάει περισσότερο τήν γοητεία του όμα είναι κρυφά.

Κυκλοφορεί ή φήμη πως πρόκειται να εκδώσαστε ποιητικόν συλλογήν. Ο Πέτρος θυάζει από ένα χαρακτηρισκά μερικά δείγματα χαρατίου και μόν τά προτείνει. Πού ειναε καλλιτέρας; Είπα τή γνώμη μου. Όσοτε δέν ύπάρχει διάψευσις; Όχι. Τότε ένα ποιήμα σας. Έυχαστήσασα να σάς δώσω ένα ποίημά σας γάβες.

Ίδου λοιπόν: «Κι έν πούή στή καρδιά σου παγονιά... Κι έν έόσμε με μόν τό μυστικό... Άσε θερμή, λίγο θερμή μια μικρά γυναικί... Μπορεί νάρθή κάποια ποίη ν άκομοσασα»

Με τή «προσθηκε» που κανέτε στα έργα που παίζετε τά θλάση τε ποί; Έγώ φυσικά ποτέ. Γιατί μένω σήμερον δέν έσημειωμε ρόλος μου άποτυχία. Και εκτός αούτου δέν θήκη ποτέ κανείς συγγραφέας να με κατηγορήσει ότι με τή τάδε «προσθηκη» μόν έβλαπα τό έργο του. Ο μακαρίζον ό Δημητράκοπουλος με φίλησε στή σκηνή για μία μου προσθηκη. Κι όλοι, Μελάς, Σακελλάριος, Ευαγγελιδής, Γιαννουκάκης, Γιαννουκάκης κλπ. όσοις ελάετες ή «προσθηκη» του ήθοποιού εινε συνυφασμένη με τήν προσωπική του έπιτυχία.

Βρίσκετε ότι ή προσθηκη ένυππρετεί τό έργον; Ε. ΠΑΣΠΑΛΙΑΡΗΣ

«Ναι. Διότι ένθ ό συγγραφέας φτάνει τό έργο δέν μπαίνει μέσα στον «τύπο» που μόν δίδει. Αούτος τόν φαντάζεται, ένθ έγώ τόν παίζω, τόν νιώθω, τόν ζω και εινε πολύ φυσικό που έρχομαι και σε άμεσο έπαφή με τόν κοινόν να ξέρω πως καλλίτερα στέκεται και άφρες ό «τύπος», τόν όποιον ύποδομάω. Κι έτσι με τήν άνοχη ή χειροκρότημα του κοινού και τήν δική μου προστοβουλία γίνεται ή «προσθηκη», ή όποια συμπληρώνει τό έργο, να δέν βλάπτει. Γιατί σάς είπα δέν έσημειωσαν άποτυχία οι «ρόλο» μου με τις «προσθηκε» τους. Τι περισσότερο ζήτατε από τό θεάτρο;... Να μπορέσω ν άνωψώσω τό έλαφρό μουσικό θέατρο. Έγώ ως ήθοποιός κανώ δε τι μπροστά. Όχι μόν παρουσιάζεται τό εκμεταλλεύομαι. Η χαρά μου εινε να παρουσιάζω ένας έπιχειρηματίας με πολλά λεπτά και να μόν πη:... Κυριακά έβω τά μέσα. Θέλω θεάτρο.

Θά πάρω ένα θεάτρο 2.000 θέσων, όπως ό «Όρφεος» και θα τό πλουτίσω με δια τά σύγχρονα μέσα. Θα συγκεντρώσω τους άριστείς του έλαφρου μουσικού θεά-

πο γνωστά τά λαϊκά δημοιογραφία, μετάν άνηχνεψί τις δημοιογραφικές δυνάμεις από τις όποιες γεννήθηκαν αούτά τά διαπλάσθηκα. Μάς άποκαλύπτει αούτό τόν άνθρωπο και τόν άνθρωπιο πολιτισμό στις στοιχειώδεις και θεματικές του εκδηλώσεις, ως και τις θωβότερες ψυχικές πηγές, από τις όποιες άπέρρευσαν. Γιατί μόν με τή λαογραφία οι εκδηλώσεις του πολιτισμού, μικρές και μεγάλες, όπως εινε και ή θρησκεία, ή ποίηση, ή τέχνη και κάθε άλλη, παύον πλιά να εινε για μάς γράμμα και πρόγμα νεκρό και φανόμενα τυχαία, παράλογα ή άξια περιφρονησεως, και άποδοίνον εκδηλώσεις ζωντανές και σφρηγιστές που έχουν τήν αιτία τής γενέσεως και τής ύπαρξέος τους σ' ατή τή ζωή και τήν ψυχή τών λαών. Μόν με τή λαογραφία ήμμορμένε να συλλάβουμε τό θαύτοτερο τους νόημα. Οδηγώντασ με ή λαογραφία, πιο πηλαιότερα προς τήν ανθρώπινη ζωή και ψυχή, μάς έσκαπείε σύγχρονα τά δάση της ίστιάς μας ψυχής, και πάνω σ' αούτά τά κείμενα μελέτες που διαφωτίζουν τήν έπιστημην.

Πώς γίνεται αούτό τό έργο, άσ φαυασθή ό κανένας, γιατί για να γίνη χρειαζόσασ και προσωπικές μεγάλες θυσίες και χρήσια, που τόσο δύσκολα θρίσκαται για πνευματικές έργασίες.

Από τό 1924 όμως έκαμα και μίαν άλλη προσπάθεια για τήθράκη. Μέσα στο δημησιογραφικό πλάνο προτήσασα να δώσω έντυπη τήν είκόνα της Θρακικής ψυχής. Ζωγραφίζοντασ τους ανθρώπινους τύπους, δίνοντασ εικόνες τής ζωής του Θρακικού λαού, χωρίς καλά-καλά να τό έπιδιώκο έκαμα τής ήθωγραφίας που όργανο έξ έόμους τών «Θρακικών» ήθωγραφιών μόν έδωκα πιστή τήν είκόνα της Θράκης και όπως λέγει ο κ. Παλαμάς έδωκα «πιστό κομμώτι ζωής χωρίς κανένα θαύμα θρόλου ή παραμυθιοσ» κομμάτια ζωής, που κι αούτα σκεδόν εινε λαογραφία και που συγκίνησαν τόσο τόν κ. Κ. Δημαρά για να γράψή τό ώρωτο του άρθρου για τά Χριστογεννητικά δηγημάτα «Λαογραφία» «Ηθωγραφία» και τόν κ. Ν. Καττήκρημικό-Γκίκα να γράψη στα Πασχαλιώτα μόν δηγημάτα τό άρθρο του «Αισική Τέχνη» «Λαογραφία» «Έλληνική Τέχνη».

Με τά άρθρα τούσ αούτά έπιχειρήσων ν άναδείξων τήν σπουδαίτη τα τής έργασίας μου από λαογραφικής άποψεως. Π. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

«Ο Θρακικός λαός, όπως οι πολιτισμοί λαοί, εινε, ιστορικά, πολύ άριμεψί ζήη χιλιάδων έτών. Γι' αούτό οι εκδηλώσεις μόν παρουσιάζονται σήμερα εινε ένδεχόμενα να είναι σύγχρονα, αλλά πηβαιόνα είναι παλαιάτασ, που με τό πέρασμα του χρόνου δοκίμασαν σημαντικές μεταβολές κι' άλλους όψεις.

Σήμερα με τό μορσίονα της Θρακικής γής, που τήν κατέχων Βούλγαροι, Τούρκοι και μες, με τήν πεπατώση του Έλληνικού πληθυσμού και τό σκόρπισμά του στή Μακεδονία και λοιπή Έλλάδα, συμβαίνει ένα σπουδαίο γεγονός: ότι κινούναει δηλαδή ο Θράκες με τό ανακατωμά τους αούτο, να χάσουν με τόν κερδο τίς άπληνές τους ψυχικές εκδηλώσεις αούτις τήν έπιβροση τών άλλων ελληνικών φύλων που ζούσ μαζί με τήν τους τριγυρίζουν και τους περιζώουσι.

Όι λαοί θέσασα δέν ζούσ άπομωμένοι. Κανένα ανικό τείχος δέν εινε ικανό να έμποδισή τήν επικοινωνία ανάμεσός τους. Και ή επικοινωνία αούτή δέν εινε άπλάσ τοπική, αλλά συνήθως προκαλεί και άνταλλαγή όλικών και πνευματικών άνασθών του πολιτισμού. Γι' αούτό και γεννιέται και τό πρόβλημα: Είναί άφρα να αούτο ή εκείνο τό λαογραφικό στοιχείο

Πάλι αναγκάζουμε τους όποβόλους τών θεάτρων να... ύποβληθούσ στο βάσανο τής συνεντεύξεως. Είπε, έπαμε, καρός πά να βροθόν, έστω και για λίγο άπ' τό κλουβί του, και να έμφανισθούσ στο κοινό. Μά να τους όπει πως μιλάνε! Όχι ύπόκοφα και βραχνιασμένενα χωρίς να βλέπουν σε κανένα κείμενο-βιβλίον ή δακτυλογραφημένενα σελίδες-Κυριακό θγήκη δ... Κυριακάς.

Είασσε ευχαριστήμένος από τό έπαγγελμά σας; Ότι μάρφο κ. ύποβόλους! Μίλειστε μας έλεύθερα. Και να στέ βεβαίον πως ότε γα μόν κι' ότε οι αναγνώστες μας, σάς όσο ήθοβόλων μήνηση για σού... Μιά έκπληξη: έισέργομαι στο... ύποβόλειο του κ. Συράκου στο θεάτρο Κοτοπούλη. Μην άποστήτε. Τήν άνοικτωσία και τήν πολυτέλεια του, μόν... σ' αθουσα χοροί πρώτης τάξεως, τήν βλέπετε!

«Α! παλατάκι σωστό ειναι! όμολογεί και ό ίδιος ό κάτοχός του. Το καλοκαίρι εινε δρασερότατο με τά υπνηλινάμα ψεύξες που διαθέτει, ως γνωστόν, τό θεάτρο, και τόν χειμώνα ζεστό, άεγάριστο. Ο κ. Συράκος έργάζεται δε-

Η ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ Η ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. Π. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Η λαογραφία εινε ή πρώτη και σπουδαιοτάτη και γενικοτάτη πηγή και έπιστημη, που ένδιαφέρει όχι μόν τους έπιστήμονες, αλλά τόν μορφομένο κόσμο όλόκληρο, γιατί καθιστά με κατάλληλο τρέ-

Καί αν συμβαίνει αούτό στις έκαυλες περιπτώσεις, εινε εύκολόνα ήτο τί ήμπορεί να συμψη τώσασ, που ό Θρακικός πληθυσμός, σκούρπισμένος, συγχωνεύεται με τ' άλλες μας φύλας, ζή άνακατωμένους και οι τελευταίος που γενιέσ περνούσ και αούτων, οι γέροι και και γρηές όλιγοστεύουσι, οι δε νέες γενεές δέν θάχουν σε λίγο συνένωση και τής καταγωγής τους από τή Θράκη, εκτός έκείνων που ζούσ μέσα στη Δυτική Θράκη, τό μικρό αούτό μέρος που έχουμε α-πο τίς άφρες τής.

Οι Θράκες έχουν πλουσιώτατη λαογραφία. Είνα ή χώρα που άσ χτέσ αούτων ακόμα και τ' άνασ... ΟΙ παλαιότερες αούτες διονυσιακές τελετές, που ή έπιστημη τής δέχεται ως πηγή της έρμηνείας του άρχαιου θεάτρου, οι ψυχικός τους όλος ειναι πλούσιος και τά λαογραφία τους εινε πλούσια, παραμύθια και άσηγησές διάφοροι δέν άπέχουν πολύ από τού να έμφανίζων μορφή λογοτεχνική, όπως κάποτε σε μία διάλεξη μου για τό Θρακικό παραμύθη έδωσ στήν Άρχαιολογική Έταιρεία, προσήσασα να τό άποδείξω.

Πρό δέκα έτών στο «Θρακικόν Θράκη» Άθηνών, ίδρύσαμε τ' «Θρακικόν» για τό σκοπό να μαζεύομε και να δημοσιεύομε όσο μπορούμε περισσότερο λαογραφικό και γλωσσικό ύλικό τής κομμωτισμένης Θράκης. Τά «Θρακικά» έκτυπώνουν τώρα τόν 10ον τόμον τους και ό κανένας φαντάζεται πόσο ύλικό δημοσιεύθηκε μέσα στις σελίδες τών 10 τόμων του. Εκτός από τά «Θρακικά» L. δρύσαμε και τό «Άρχείο του Θρακικού λαογραφικού και γλωσσικού θεσούρου» για να εξυμνησθή πιο άνεξάρτητα ό σκοπός τής συλλογής και δημοσιεύσεως λαογραφικών τής Θράκης κείμενων. Ηδη έκτυπώνεται ό Ε' τόμος.

Μέσα σ' αούτους τούς τόμους α-ποψασυρίζεται παντός είδους ύλικό. Παραμύθια, παραμύθια, ηρωοσάσια, τραγωδία, μουσική τραγουδιών, αίνιγματάσ, παραδοσεις, προλήψεις και γενικά κάθε κείμενο, που άφορρά τής εκδήλωσις τής Θρακικής ψυχής, και πάνω σ' αούτά τά κείμενα μελέτες που διαφωτίζουν τήν έπιστημην.

Πώς γίνεται αούτό τό έργο, άσ φαυασθή ό κανένας, γιατί για να γίνη χρειαζόσασ και προσωπικές μεγάλες θυσίες και χρήσια, που τόσο δύσκολα θρίσκαται για πνευματικές έργασίες.

Από τό 1924 όμως έκαμα και μίαν άλλη προσπάθεια για τήθράκη. Μέσα στο δημησιογραφικό πλάνο προτήσασα να δώσω έντυπη τήν είκόνα της Θρακικής ψυχής. Ζωγραφίζοντασ τους ανθρώπινους τύπους, δίνοντασ εικόνες τής ζωής του Θρακικού λαού, χωρίς καλά-καλά να τό έπιδιώκο έκαμα τής ήθωγραφίας που όργανο έξ έόμους τών «Θρακικών» ήθωγραφιών μόν έδωκα πιστή τήν είκόνα της Θράκης και όπως λέγει ο κ. Παλαμάς έδωκα «πιστό κομμώτι ζωής χωρίς κανένα θαύμα θρόλου ή παραμυθιοσ» κομμάτια ζωής, που κι αούτα σκεδόν εινε λαογραφία και που συγκίνησαν τόσο τόν κ. Κ. Δημαρά για να γράψή τό ώρωτο του άρθρου για τά Χριστογεννητικά δηγημάτα «Λαογραφία» «Ηθωγραφία» και τόν κ. Ν. Καττήκρημικό-Γκίκα να γράψη στα Πασχαλιώτα μόν δηγημάτα τό άρθρο του «Αισική Τέχνη» «Λαογραφία» «Έλληνική Τέχνη».

Με τά άρθρα τούσ αούτά έπιχειρήσων ν άναδείξων τήν σπουδαίτη τα τής έργασίας μου από λαογραφικής άποψεως. Π. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

«Ο Θρακικός λαός, όπως οι πολιτισμοί λαοί, εινε, ιστορικά, πολύ άριμεψί ζήη χιλιάδων έτών. Γι' αούτό οι εκδηλώσεις μόν παρουσιάζονται σήμερα εινε ένδεχόμενα να είναι σύγχρονα, αλλά πηβαιόνα είναι παλαιάτασ, που με τό πέρασμα του χρόνου δοκίμασαν σημαντικές μεταβολές κι' άλλους όψεις.

Σήμερα με τό μορσίονα της Θρακικής γής, που τήν κατέχων Βούλγαροι, Τούρκοι και μες, με τήν πεπατώση του Έλληνικού πληθυσμού και τό σκόρπισμά του στή Μακεδονία και λοιπή Έλλάδα, συμβαίνει ένα σπουδαίο γεγονός: ότι κινούναει δηλαδή ο Θράκες με τό ανακατωμά τους αούτο, να χάσουν με τόν κ

ΑΠΑΝΤΟΥ ΟΙ ΝΕΟΙ: «ΔΕΝ ΕΙΣΤΕ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΝΕΟΙ ΣΕΙΣ»

Αγαπητή «Παρασκηνία», Η συζητήσι που ανοίξατε στις στήλες σας για το ζήτημα «Οι νεοί»...

Αγαπητή «Παρασκηνία», Πρέπει να ομολογήσω ότι με πολλή λύπη διάβασα το δεύτερο γράμμα του κ. Σφυρόρα...

Τά νεοίτα είναι νεοίτα έναν και έφ' δσον είναι γεμάτα από αυτοπεποίθησι, περιηρησία, όρμη, αξιοπρέπεια...

Καλά μου «Παρασκηνία», Αφού έξακουσθε ό καυρήσ νύρω από τούς «νεοούς», σός παρακαλώ δεχθετε να φιλοξενήσετε και τίς δικές μου γραμμές...

Η συζητήσι που έγινε στά «Παρασκηνία», από τό παρεχόμενον τών παρόπιων τών περισσότερων διθέν «νεοών», όδηγεί στό θλιβερό συμπέρασμα ότι, όπως συμβαίνει συνηθώς...

Περίεργο! Είνε ανάγκη να ρωτή γιά τά μάθη; Αίτη καλή θέλησι, λίγος κόπος, γιά να τό βεβαιώθη μένος του. Κι έπειτα, ποιός έννοει «νεοούς»; Έκείνοι που όηγγισαν στό λογοτεχνικό κλάρο από δώ και δέκα, δέκα πέντε ή είκοσι χρόνια...

Ούτε λίγο, ούτε πολύ, τούς βγάξει κι αυτούς τούς λίγους σκάρτους, άφού όλοι τούς έπαινεσαν συμπεριτολογικά έθονικά. Τι κρίμα, να μη μιλούσανε τού κ. Μπουφιόδη, ό όποιός είναι τελείως άπαλλαγμένος ά...

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΔΡΑΜΑΤΑ... ΤΟΥ Κ. Ν. ΑΓΓΕΛΟΥ

Δύο δλόκληρα χρόνια βασανιζότανε γι' αυτό τό δράμα. Το τέλειον πιά. Όσο έφτανε στό τέλος, τόσο τ' άγάπησε περισότερο. Πότε-πότε μουρμούριζε μέ θαυμασμό: «Μεγάλο έργο!»

Αλλά φιλάτε κ. Σφυρόρα άπορώ πός σού γεννήθηκε ή έμμονη αυτή ιδέα, ότι έγώ, έστω και γιά μία στιγμή θέλησα να κάμω τό συνήγορο στον κ. Μπουφιόδη...

Αλλά φιλάτε κ. Σφυρόρα άπορώ πός σού γεννήθηκε ή έμμονη αυτή ιδέα, ότι έγώ, έστω και γιά μία στιγμή θέλησα να κάμω τό συνήγορο στον κ. Μπουφιόδη...

Αλλά φιλάτε κ. Σφυρόρα άπορώ πός σού γεννήθηκε ή έμμονη αυτή ιδέα, ότι έγώ, έστω και γιά μία στιγμή θέλησα να κάμω τό συνήγορο στον κ. Μπουφιόδη...

Αλλά φιλάτε κ. Σφυρόρα άπορώ πός σού γεννήθηκε ή έμμονη αυτή ιδέα, ότι έγώ, έστω και γιά μία στιγμή θέλησα να κάμω τό συνήγορο στον κ. Μπουφιόδη...

Αλλά φιλάτε κ. Σφυρόρα άπορώ πός σού γεννήθηκε ή έμμονη αυτή ιδέα, ότι έγώ, έστω και γιά μία στιγμή θέλησα να κάμω τό συνήγορο στον κ. Μπουφιόδη...

Αλλά φιλάτε κ. Σφυρόρα άπορώ πός σού γεννήθηκε ή έμμονη αυτή ιδέα, ότι έγώ, έστω και γιά μία στιγμή θέλησα να κάμω τό συνήγορο στον κ. Μπουφιόδη...

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Π. ΠΡΕΒΕΛΑΚΗ: «Τό Χρονικό μιάς πολιτείας» ΤΟΥ Κ. Γ. ΠΡΑΤΣΙΚΑ

Υπάρχουν γυναικές όράσει ή όμορφιά τους έχει κάτι τό σκληρό και τό τραχύ, χωρίς έκφρασι, που σ' άφήνουν άσυγκίνητο. Άλλες πάλι σε σταματούν με τή νοστιμάδα τους και τή τασηνιά τους κι άλλες, είτε τό θέλεις, είτε όχι, σε τραβούνε και σε παρσάρουνε με μιά γοητεία παράξενη, πρωτόφαντη...

Είπατε κ. Πρατσικά, με τήν περιπέτειά τους, με τήν περιπέτειά τους, με τήν περιπέτειά τους, με τήν περιπέτειά τους, με τήν περιπέτειά τους...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Στό προηγούμενο σημείωμα γιά τήν πνευματική ιδιοκτησία και τήν προστασία της, προσέθεσα να δώσω μιά εκτίμησι τής έξελίξεως τής προστασίας αυτής γενικώς. Σήμερα δε θέλω στή έκτασι τής προστασίας αυτής σφαιρώνα με τήν κείμενη νομοθεσία στην Έλλάδα. Το σημερινό σημείωμα μπορεί να είναι κερσοαστικό γιά τόν άναγνώστη, γιάτι θα άνακατείνεται με άβραρα και με νόμους, με πιστεύω πός θα είναι κατ' άποψή μου, με πιστεύω πός θα είναι κατ' άποψή μου...

Κατά τό άρθρον 7 τού νόμου αυτού ό συγγραφέας ή άλλος δικαιούχος θεατροικού έργου, τό όποιον παρεστιάσει άνευ άδείας άκού, άδικαστεί ποσοστόν 12 % έκ τών άδικαστορών εισπραξίων έκάστης παραστάσεως. Άπέναντι τού συγγραφέα ή τού δικαιούχου γιά τό ποσοστό αυτό και γιά κάθε άλλη ζημία που θα ύποσθι ή τής παραστάσεως είναι άλληλεγγυησ ό υπεύθυνος ή θεατράρχα, ό ήθοποιός, ό άναλαβών έμπορεύματώς τήν παράστασι ή όχιον έμπορεύματώς έκ τών εισπραξίων έσον θεατρούχου. Εισπράττεται δε και διά προσωπικής κρατήσεως τό όφειλόμενον ποσό.

ΝΙΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ Η ειλολογήσεται είναι έργο τού γνωστου Σκιασίου ειλολογήσου κ. Γ. Νόττον. Δ. ΨΕΥΔΟΣ Ακλήγορος

Αθήνα 12 Μαρτίου Π. ΜΟΣΧΟΒΙΤΗΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ

Τα σατυρικά Παρασκήνια

**ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ, ΑΝΤΕΓΚΛΗΣΕΙΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΠΟΛΛΩΝ ΜΑΣ ΑΣΩΝ
ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΝ ΕΝΙΩΝ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ ΘΙΑΣΩΝ**

Ταξιδέτες, μπαλαρίνες, δ... Θεομάς, ηλεκτρολόγος... (έκ των κάτω πρέπει πάντα να αρχίζουν οι λόγοι) συγγραφείς, μαέστροι, κι' άλλοι πρό παντός ήθοιοι κι' οι άλλοι που υπάρχουν στην 'Αθήνα θεωρούνται ετοιμάζονται με φούρια, μ' άντεγκλήσεις και φαϊδρά (και φαϊδρά όσον ν' άκουω να διδύκη ή Μαδρά τούς... άπειρους όπου έχει μαθητές ες τη σχολή του) που θα παίξουν το θέρος, που θα πίνουν, που θα τρώνε που θα... χύνη ή καθ' ένας για τον άλλον τη χολή του.

"Ελα! Ω Μουσα σέ Ικετεύω και με τη βοήθειά σου κάνε με να περιγράψω τον καταρτισμό θιάσου.

(«Η σκηνή στα καφενεία, τα γνωστά τ' «Σπόρ» και «Στέμμα».

Κι' όσοι είπαμε πιο πάνω καθ' όμιλους καθισμένοι πότε ήρμευοι και πότε με άγνωστο το θέλημα συζητούν. Και εις το τάβλι του τυχαίου διπλανού τους ενώ εινε σέ κιάτσια κι' άρβυλους προσηλωμένοι έχουν που και που το τους.

—"Αλήθεια, εινε γεγονός, υπέγραψε ο Μαυρέας; —Ταυτόωρα! χιλιάδες έτκοι έσέπωσε ώραιες. —Τι λές καμμένε! έτκοι; "Εγώ ξέρω καλά, πως πήρε περισσότερα. Μου τότε σαν τον θρήκα. —Το ξέρω, πήρε εικοσίδυ, πλην όμως δεν μιλά γι' αυτές τις δυό, που είπαμε, μην το μεπλά του θρή. Γιατί τις παίρνει, πάντοτε κρυφά απ' τη Μαρίκα για χαρτζήλκι περικό, και για καμμά... ξερή.

—"Ε, τότε, αποκλείεται. Διέγραψον Μανέλλη, (έδω ο Μανέλλης ήταν ο πρόχειρος γραφέας); —Και ποιόν λές να πάρουμε για πρώτο κομμάκι; —Ποιόν; Τό Στυλιανόπουλο. Εινε καλός, τραβάει. —"Οχι αυτόν. Τόν τολπήσες εξαγάτως τού κουνέλι και θέλει όπου πάει νάβει κακός ήθοιοις και φίνοις... συγγραφέας.

—Μωρέ άφήστε τους αυτούς, γυναικία θέλω ως θάσι έπεμβαίνει ο θεατρώον του θεατρώου «Περροκέ» κι' όπι θέλει ως άνεόσση, κι' όπι θέλει ως κατεόσση. Φωφώ Λουσκά (έπεμβαίνουσα εις "Αγγλικήν). "Ω!

—"Αφήστε θρέ τις γκρίνες σας, αφήστε τα χαζά. Πάνω στη λέξι τ' «χαζό» που ειπε ή Ζαζά εισέρχεται γνωστότατος ως συγγραφέας πρώτος και ό Πετράς ό Σώτος.

—Τι κάνετε; Μαλώνετε; εφώναζε. Ειρήνη! Σουμπρέτα, άνει θέλετε, έχω τη Ζαφειρίνη. Λοιπόν, τί περιμένετε; Θέτε γι' αυτήν να τρέξω; Θωμάς (σαν τ' άκουσε αυτό), Γκαρόνι, πέτα τον (έξω).

Σύλθσας (που μέχρι τη στιγμή εκείνη έδωπα σαν τού γνωστό τού μαθητή τού "Ιησού Κλεώπα). —"Ε, ήσυχία θρέ παιδιά. Σταθήτε να μιλήσουμε να δοϋμε ποιόν ήθοιοιό άκόμα περισσοοουμε να θροϋμε δυό κομμάκις άκόμα να τους κλεισομε και ύστερα χαζεύουμε.

(Εις τού «χαζεύουμε» ξανά εισήλθε ό Πετράς). —"Εμάνε φωνάζετε; ήρώτησε μ' άπάθεια. Θωμάς. Βρέ Σώτο φαίνεται πως έχεις... ηπλεπάθεια. Πρινέας. Εινε κι' αυτό συνέπεια μιιάς κάποιας Λογικής (γικής)

θα θγάλω ήχειρήνω δοσανολογικής και θα έκθωσω είτα, τί σχέϊον έχουν οι χαζοί με τή γνωστά τή βλητα.

Φωνές. "ΕΙ Γιάννη, ήρθαμε έδω να συζητήσουμε και θιασο άν μπορέσουμε κι' έμεις να καταρτίσομε. Είμαστε τόσο ήθοιοι, είμαστε τόσο στίματα θεατρώο εινε άδειασό μόνο τού «Περροκέ» και, καθώς έμεις μαλώνουμε σαν τή παλιά τή κόμματα και κόδουμε παρόλας

Μάς τού πάρη, θέσαιο να είσαστε δ... Μόλας. Μόλας (που μπαινει). Βέβαια. Τό έχω ήδη πάρει άκόμα δεν τού πήρατε κανέναν σας χαμπάρι;

"Ολοί! Τό πήρες; Και για πές, τί έργο θή να παίξεις και τό... καταρτισμό κοινό μην περιπαίξεις; Κι' ό Μόλας... (άφου σκέπτηκε με σύνειον λιγάκι άπήνησε περιχαρώς). Τό Δράμα... "Αφέντακη. —Τό ξέρω, όλοι άκουσα, να λήθ στον Κατρινάνο που έπαιζε τού τάβλι του, εκεί... έλλείπει πιάνου ειν' ένα έργο άριστο ειν' ένα έργο πλάνο μεγάλου καλλιτεχνικού άληθεία έπιπέδου, γιατί" εινε λιμπετίο Σαμαρτζή με μουσικήν... Μα (κέδου).

Αυτά μόλις τή ήκουσαν, όϊμέ, οι συσκεπτόμενοι ποιείς τις όποληφως άκόμη καταπτόμενοι και εις επανεμφάνειον τού Σώτου τού Πετρά έπήρανε τήν άγουσαν για τή... Φιλιτρά.

ΘΑΝΟΣ ΠΑΠΑΓΕΡΗΣ

Τό μπαλέτο τού φολι... Μπαιρέας

ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΟΥ ΕΛΑΦΡΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΤΟ ΝΕΟ ΦΡΟΥΤΟ ΔΗΛΑΔΗ ΠΟΥ ΗΡΘΕ ΜΕ ΤΟ ΖΟΡΙ

Στό έλαφρόν μας θεατρώον, που πάντα κάνει κρίτοι κι' όπου για κρίσιμον άρκετón ευρύς υπάρχει χάρως έσχατάς προσέθηκε και ρόλον παίζει πρώτον κι' άλλο σπουδαϊόν πρόσωπον: "Ητοι ο δικηγόρος!...

"Ο δικηγόρος, κύριοι! "Ο δικηγόρος, μάλιστα έμπηκε εις τού θεατρώον και τή γιόρτζι κάλλιστα... "Ός σύμβουλος ήθοιοιών, άλλα κι' έπιχειρήσαν εισήλθεν εις τή άδύτα τών έπιθεωρήσεων.

Αυτός για τή συμβόλαια δεόντως μεριμνεί —σαν να μην ήσαν άρκετά τή άλλα μας δεινά — αυτός συντάσσει νομικός και υποβάλλει όρους σε τρόπο που να δύνουε δουλειά... στους δικηγόρους...

Τώρα πρωταγωνίστριες και πρωταγωνιστάρια άλλα και δευτερευόντες συγνά έκτελεστάρια, κορίτσες, βοηθητικοί, άλλα και μπαλαρίνες, έχουν τού δικηγόρου τους πάντοτε εν "Αθήναις...

Και τούτο ειν' άπαραίτητο, έφ' όσον τή συμβόλαια για λόγους διπλωματικους συντάσσονται έπιτόλαια και για τήν επεξηγήσειν ένος και μόνου όρου συχνά — πικνά παρίσταται άνάγκη δικηγόρου.

Και όπως εινε έπιπέμονε σέ πρώτων ευκαιρίσ στέλλεται ή έξωδικος ή διαμαρτυρία, ή άγωγή άκολουθεί, κι' άμέσως υποβάλλεται κι' ό δικηγόρος θέσθια ήδύτατα άγγάλλεται...

"Αλλά κι' ή έπιχειρήσις ποσός δεν ύστερεί αναγονίζετα κι' αυτή κι' όλο... δικηγόρει κι' έτσι πάντα οι άγωγές καθημερινώς σκαρώνονται.

άφου μιιάς δίκης αί άφορμαί ούτε στιγμήν δεν σώνεται.

"Η μιιά πρωταγωνίστρια εις τού χαρτί της έχει ως όρον, εις τόν θιασον εκείνη να προέχη... "Αλλά κι' ή άλλη θέσθια έχει τόν ίδιον όρον κι' ή ύπόθεσις περιέρχεται εύθως στον δικηγόρον...

Κι' έτσι βλέπει κανείς συχνά μέσα εις τή γραφέια θιασαρχών έφτά — όγτώ συμβούλους νομικούς κι' άφθόνους άναλκαστα ή νομική σοφία όπου δικαίως θέσθια θαρούσα να άκούσ...

"Ημέρα δεν παρέχεται στο θεατρώον τού μουσικόν χωρίς να δημιουργηθή ζήτημα νομικόν κι' εινε τού πράγμα σαθρόν και άείσομηλατον άφου θεσάιος γίνεται και με τού άζημιώντων...

"Ηδη υπάρχουν άρκετοί τούτοι δικηγόροι —που φασαρίες κάνουνε, συχνά και με τού ζόρι— Κι' ίσως ταμπελα σύντομα να ιδούμε ξαφνικά; «Α. Χ. Ψ. ειδικευθείς, εις τή θεατρικά»...

Κι' έτσι ενας θεατρικός έπιχειρηματίας άνευ σπουδαίας άφορμής — συχνά κι' άνευ άστέιας άν καλλιτέστη άντασιονάλ εινε τού θεάτρου και δικηγόρους έτκοι θα πρέπει να άντέχη...

Αί... θα τού υπομείνομε κι' αυτό τού νέου φρούτου δέν έμας μέχρι πρότινος μονάχα έκαρπούτο... "Ο Μεσαόλης "Αντώνιος ό τήν ζωήν του τάεας στο έλαφρόν τού θεατρώον, κι' εινε... πρώτος διάδεξας.

Ο ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΟΣ

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΜΠΑΡΕ ΠΛΗΘΟΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. Α. Ν. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

"Η νυκτερινή ζωή έχει θάλατρα και συγκινήσεις που δεν τή χαρίζει ή ήμέρα. Οι άνθρωποι τού σκότους —με τήν καλή σημασία τής λέξεως— εινε πολλοί, άνήκουν εις άμφότερα τή φύλα—ισχυρόν και άσθενές — εις όλας τής ηλικίας και τάξεις. "Ο καθένας διαφορετικά αισθάνεται τήν νυκτερινή ζωή και διαφορετικά τήν γλυτενά. "Ο πλούσιος πλούσιος, ό φτωχός φτωχικά. "Ο πρώτος με σαμπάνια, ό δεύτερος μ' ένα ποτηράκι ρετσίνα.

"Από τής στήλης αυτής θα παρέλθουν όλοι οι καμπαρόβιοι τύποι, οι καμπαρετζήδες κι' όδες οι καφεστανιστρες, όπως τις έλεγαν άπλά τον παλιό καλό καιρό τις λέριες τής τέχνης, και πού, καθώς όλα τή πράγματα, τις έμυτηρίσσαν σήμερα και τις όνομαζούν με τή διάφορα ξενικά όνοματα σπως: άρτιστ—ντε—θουα, άρτιστ φανταστικό, άρτιστ έντερνασιονάλ και μ' άλλους πομπώδεις τίτλους άδιάφορον άν ή όνομαζόμενη άρτιστ—ντε—θουα εινε ψάρι στη φωνή, ή άρτιστ φανταστικό δεν έξρει να περπατήση κανονικά και ή άρτιστ έντερνασιονάλ εινε γέννηση και θρέμα τού Μεταξύοντα ή άλλης παρεμφερούς συνισκίας τής "Αθήνας, και γιατί όχι και τού Παρισίου, τής Λόντρας, τής Βιέννης, τής Κων/λεως κτλ. "Ετσι συμβαίνει ή Λουσά, άρτιστ έντερνασιονάλ να εινε θέρα Γκαγκαρταία πρώην—πλούστρα, ή Νινετ άρτιστ ντε θουα Παττιωάτσια πρώην κομποτερωθ κτλ. όπως και ή Πάνη ή "Ουγγαρέζα χορευτριά να εινε πρώην φουρνάρισσα ένος άσημου χωριού τής πατρίδας τής, ή Γκαμπύ, που φηγοράρει στο πρόγραμμα—ως—νομειρίστα ξέναντρκ, πρώην μονόβισσα μιιάς Γαλλικής έπαρχιακής πόλεως, οι Κόλμαν όστρερ, άγνωστα διαφρόβι—εθνικότητας και ποιοι θηλυκά που ή—τύχη έκαγε να συναντηθούν σε κάποιο καφέ σαντάν κι' εκεί συμφώνησαν να γυρισούν τον κόσμο ως μέλη τής αυτής οικογενείας υπό τήν διωύθυνσιον τής πού χορηγής που χρησιμοείν ως λιμπε—σάσιον και ζή εις θέρος τών φτωχών άπάν άνθρώπων, έπειδή έτυχε να μιλήη μιιά— δυό γλώσσες—τουάρα— πέρα ή τού τυχοδιώκτου ρεζέρτου που φροντίζει να τοποθετήσ τού άλλωθενές από σύνολο στα διάφορα «Παριζίανες», «Φέμινας», «Μαζέιμ», «Κρυστάλ» τών δυό ήμισοβαριών.

Τά καφωδεία, τή καμπαρέ και όλα τή σχετική φύσεως κέντρα που άπ' τήν αρχαιότητα έθεωρόντο ως κακόφημα κέντρα καθώς και τού επαγγέλμα τού καμπαρετζή, και τού προσωπικό που εργάζετα εκεί μέσα και από πολλούς θεωρούταν τέτοια και σήμερον άκόμη, κλείνουν έναν όλόκληρο κόσμο, τις καφεστανιστρες, άνάγνωστο άρτιστες, που μ' όλα τους τή έλλαττάματα. τή ποικιλίες τους, τής άφαιματίας τους και τήν κακή φήμη τους εινε τις περισσότερες φορές τή δύστυχη όνομα όνομα ζία συμπαθείας.

Μ' αυτά που είπα δεν θέλω να άναλόθω τήν ύποσπίρητι τους με άπλως, επειδή έζησαν τήν ζωή τους, κατάλαβα τής πίκρες τους, παρευρήθηκα στις λιγοστές χαρές τους, ειναι θεατής τής τραγωδίας τής ζωής τους, δεν θή πά περισσοτέρα απ' ότι είδα κι' άκουσα χωρίς ένθουσιασμοίς, ύπερβολές, πάθος και φόβος.

Δεν θεωρώ άσκοπο με λιγα λόγια να σας περιγράψω τήν ιστορία τού καμπαρέ, γιατί όπως όλα τή πράγματα κι' αυτά τή κέντρα διασκεδάσεως έχουν τήν Ιστορία τους, ή όποις, όπως και τού περιεχομένο τους εινε πολυτάραχη και ένδιάφορον.

ΤΑ ΤΑΒΕΡΝΕΙΑ—ΚΑΜΠΑΡΕ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Πότε και πού ιδρύθησαν οι πρώτες ταβέρνες; Σ' αυτή τήν έρώτηση δεν μπορώ να σας δώσω τή σχετική απάντηση. Κατά τή μαρτυρία τού "Ηρόδοτου στή Λυδία ιδρύθησαν τα πρώτα ταβερνεία ή καμπαρέ.

"Ο διάφοροι κλασικοί συγγραφείς αναφέρουν ότι στή "Ελλάδα διετήρουν ταβέρνες οι άνθρωποι τής έσχατής ύποστάθμης γι' αυτό και τού επαγγέλμα τού ταβερνιάρη ή κάπελας θεωρείται άτιμωτικό.

"Ο κινικός φιλόσοφος Διονύσιος πριν διαλέξη τήν μόνιμο κατοικία του τού περιήγητο πύθβρι ήταν τακτικός θαμών τών γύρω από τήν Πύνακα καμπαριών, κοιμισσόντας με γνωστούς, άγνωστούς κι' όλα τή ρημάλια εκείνης τής εποχής καθώς γράφει ό Θεόφραστος στους «Χαρκτηήρας» του.

Στά καμπαρέα αυτά συχάσαν και οι διάφοροι ιστορικοί τής εποχής εκείνης με τής έστρες που έστησαν καρτέρι στον Κεραμεικό. Μά κι' ό κάπελας δεν ήταν καλύτερο κομμάτι γιατί μόλις καταλάβαινε πως ένας πελάτης έρχόταν στα κέρια τού σερβιρίζε θιδάνια και έννομιόμα κρασία.

"Η κοινή γνώμη δεν έβρεφε καμιά ύπόληψη όχι μόνον στους ιδιοκτήτας τών ταβερνεϊών άλλα και σ' εκείνους που συχάσαν εκεί. Κατά τόν "Αθήναιο οι "Αρεοπαγίται δεν έξέλεξαν ποτέ συναδέλφους τους που συχάσαν στις ταβέρνες.

Μερικές μεγάλες πόλεις υπερχαναένοντο για τις ταβέρνες τους. «Οι Βυζαντινοί, καθώς γράφει ό Αλ. Ιλιάνος, άγάπησαν πολύ τού κρασι κι' έφρουγαν κάθε θράβυ απ' τή σπείτα τους για να πάν στις ταβέρνες να μεθώσουν. "Ιδια γούστα είχαν κι' οι Ρωμαίοι που παίρναναν όδες τις θραυδές τους στις ταβέρνες κι' εκεί μέσα, μέσα στο μεθύσι τους, έκαναν όρνια και διάφορα έγκλημάτα. Περισσοτέρα έξευτελιστικό έθεωρείτο τού επαγγέλμα τού κάπελα για τις γυναίκες και στήν άργαία Ρώμη υπήρχαν πολλές τέτοιες πού καθήγοντο από τήν Συρία.

"Οι περισσοτέρες ταβέρνες θραιοκόντισσαν τριγύρω από τήν ιπποδρόμια και τούς ναούς. "Ο Κικέρων μιλάει για κάποιον Λικίνιο που είχε μεγάλη ταβερνα κοντά στο Κολοσσαίον και για κάποιον Ιερέα, τόν Σεμπριόνην "Αζέλλιο, που μόλις τελείωνε τή θυσία του στο ναό έτρεχε στή γειτονική ταβερνα να δροσίση τού λαργύγι του.

Δ. Ν. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Με περίηγη τής ζωής τού κάμπαρε... Ρόθ

Η ΚΛΑΚΑ

Κυρίες μου και κύριοι, θαρρώ, δεν θέλει ρώτημα ότι τή έργα στέκονται μόνο με χειροκρότημα. Κι' ιδιαιτέρως οι ρεβύ που γράφονται προχειρώς —"Εδώ ό «Κλακέρ» άναπητο άποδεικνύει ήρωα... Λοιπόν υπάρχουν... τάγματα έφρόδου, ήγουν... (Κλάκα!!!)

Προσόντα : "Αρκετή μαγειρία, παιδι Ψυρρή και Πλάκα! Μά προ παντός καλή φωνή για κόρο ή για σόλο για να φωνάζουν δηλαδη «Ντά κάποσο!» «Μπίρζες!» (και «Όλοσο!»)

Γι' αυτό τήν «Κλάκα» πάντοτε τήν άκριβοπληρώ (νουν) —Κανένα εισήθριο, τσιγάρα και καφέ — Κι' όταν πιά οι λεβέντες μας άνάβουν και κορό... (νουν)

Πάν «καραντι» τή νούμερα κι' έχουν τρελλό «εφέ» Ειναι «Κλακέρ» έθελοντα πολύ καλοί τώ όντι που τούς πονά τού όδντι.

για μιιά ματιά μπαλαρινιού ή πρωταγωνίστριας. Και για να έχουν πιο σουξέ στα νούμερα οι φίλοι (τους)

—Και άς τούς είχαν τούς φτωχούς σ' άπόστασι κι' (άφιλητους— πόλεμο κάνουν... Τροίσις!... Ειναι «Κλακέρ» που «εργάζονται» και κάθε βράδυ (τάματα)

χειροκροτούν να ξαναβγή και πάλι τού μπאלέτο έτσι γυμνό και... σκέτο να δουν και πάλι... γάμπα! Αυτ' ειν' ή «Κλάκα» κύριοι που τρέμουν οι άρ... (τίστες)

τή κόρρα κι' οι όρχηστρες Κι' ως που και σ' ό τού νόημα τού νούμερου να (μηής)

άρχίζουν δαιμονιωδώς «Όλοσο!» «Ντά κάποσο!» (Μπίρζες!...)

ΧΡ. ΠΥΡΡΑΠΟΣ

ΟΙ ΜΠΑΛΛΑΡΙΝΕΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤΙΑΛ

"Αιζίο για τις άλλες δεκαέη μπαλαρίνες τού θεατρώου «Μοντιάλ». "Ο περπιατος, εινε μικρός, μά οι φωνές που με ύποδύχονταν, μόλις εισέρχοναί στο καμαρίνι τους, τή γέλοια ή φασαρία, εινε πολύ μεγαλύτερα από τις προηγούμενες—των μπαλαρινών τού θιάσου Σαμαρτζή. Και τού κοκό εινε, που τήν έπισκεπήη μου τήν περιμένανε. Αυτά, όπλαζε έκείνες κι' άφοπλίξει μένα, σε κάθε τι. Νά ό κόμπος!

"Αμέσως, άρχισουνε... "Εμεις θά όητε, ποσα έχουμε να σας ποϋμε... —Αυτό θέλω... Σιγά όμως... σιγά! —Δεν μπορούμε, θα φωνάξουμε... —"Αού α α α!... Συμμάζετονται τρομαγμένους. Τά πνεύματα θραιοκόντισσαν άρκετά... όξυμένα.

—Ποιά έκανε «άκούσας»; έρωτώ. —"Ας, άς, άς, άς; "Οχι θέτε. —"Είσατε έρωτευμένη; —"Τρελλά! Μ' όλους τούς —άκις. "Εγώ όμως τόν άντρα μου τόν θέλω πλούσιον, νάχη λεφτά. Κι' άς εινε γέρρος. Τους γέρρους, τούς λατρεύωω!

(Γι' αυτή τήν φορά στή ζωή μου, άντίθετα προς τόν Μεριστοφελή, ή θέλα να γερνούσα κεινή τή στιγμή.) —"Εγώ λατρεύω τή γυαλιά! πετάγει η Χρυσά Λανζού. —Κατάλασα. "Ο έκλεκτός τής καρδιάς σας, θάβει μύωψ. —Μακάρι νάτανε. —"Πώς; Βλέπει; —"Διπλά μάλιστα. "Αλοιθωρίζει! Σε μιιά σκοτεινή γωνία τού καμαρινού στέκονται σιωπηλά δυό κορίτσια με φυσιογνωμία ξενική. Πουτράρονται μπρός στα καθρεφτάκια τους, χαμογελώντας γλυκά.

—"Πώς λέγεσθε σεις; —"Εγώ Ζένια. —"Εγώ Ρίτα. "Απ' τή Ρωσσία είμαστε. —Θέλετε να πότε στή πατρίδα σας; —"Και ναι, και όχι. Ποθοϋμε τή ταξιδία. —Θά μου κάνετε μιιά χάρι; μου λέει ή Ζένια. —"Οχι θέτε. —"Στήν έφημερίδα σας να θέλατε τήν έξής άγγελία: Ζητώ γαμικό κοντούτσικο, στραβά, με κολίτσα και διαθέτοντα κέφι άφθονο.

—"Οσο για κέφι, άν εινε κοντός, στραβάς, κολιτάρος, θα διαθίθη τού παραπάνω, δεσπονίσις! —"Κι' άν δεν έχει θά τόν κάνω έγώ να τρέψη. Τό έλπίζουμε και τού πιστεύουμε αυτό. "Η Ζένια για να καταστολά έη απ' τή Ρωσσία έδω, θάχη δώρησι ή Μιμόζα και πήρα τού ρόλο τής. Τό θράβυ μόλις κοιμήθηκα, έπηρεασμένη που έπαιξα σχεδόν όλω πρωταγωνίστριας, άνειρεύετα πως έβγα να πράγματκή! Τήν άλλη μέρα είχαμε πρόβα στο θεατρώο. "Επήγα, και μόλις είδα τού όνομά μου στο «δρόνινο» σχεδόν τελευταίο, εφώναζε τόν Κοκκήνη και τούπα!

—"Εγώ πετάγεται ή Νότα Κωντονή, μιιά κοπελίτσα τριχαρτιωμένη. —"Μπα; κι' από πότε μεταχειρίζεστε τέτοια έννομικά έπιφωνήματα; —"...Από τότε που πρωτοεβήκαμε στο θεατρώο και μιιά ύποδέχτηκε ή... γαλαρία! Πετάγεται ή Ρίτασ Γκιουζέππε. Τήν συχαίρω τρίς για τήν ειλικρινεία τής. —"Λοιπόν, δεσποινίς Νότα... —Κυρία! με διορθώνει. —"Πώς; παντρεμένη είσαστε; —Και μαμά!... —"Συγγνώμη... Ποιά δευτέττα τού κινηματογράφου λατρεύετε; —"Τήν Ντιάνα Ντάρμπιν... —"Τι δνειρα κάνετε; —"Πολλά... Θέλω να παίξω στήν πρόβα και να μοιάσω τής Κοτοπούλη. Αυτά τή σκέφτομε στο έξυπνιο μου, κι' έλπίζω να τή πραγματοποιήσω. Μιιά φορά έκανα ένα όνειρο στον... ύπνο μου, που μου κόστισε πολύ. Είχε άρρωστήσει ή Μιμόζα και πήρα τού ρόλο τής. Τό θράβυ μόλις κοιμήθηκα, έπηρεασμένη που έπαιξα σχεδόν όλω πρωταγωνίστριας, άνειρεύετα πως έβγα να πράγματκή! Τήν άλλη μέρα είχαμε πρόβα στο θεατρώο. "Επήγα, και μόλις είδα τού όνομά μου στο «δρόνινο» σχεδόν τελευταίο, εφώναζε τόν Κοκκήνη και τούπα!

—Μή ξεχάσετε να γράψετε ότι όλο τού μπאלέτο τού «Μοντιάλ» λατρεύει τήν Λουίζα Ποζέλλα! —"Ναι! "Όλες μας! "Επικυρώνουν κι' οι δεκαέη μαζί.

"Αν σας πω ότι παραξενευτήκα, θάταν λίγο. Ποτέ μου δε θή πιστευσω πως τούση άγάπη — γιατί μού τού τόνισαν έπανεπιλημένους τή κορίτσια — θάδειξα για μιιά πρωταγωνίστρια.

—"Μά, μού έξηγει ή Λιλή, μάς λατρεύει και κεινή. Κάθε βράδυ μας έπισκέπτετα και κάθεται μαζί μου. Πρωτοφανές στα παρασκηνία τού θεατρώου...

—"Τι επιδιώκετε; —"Εγώ; Νά γίνω μιιά πρώτης τάξεως χορευτριά. Νούμερο δυό "Ελινορ Πάουελ. Και τού έλιτίζω... —Κανένα έπεισόδιο απ' τή θεατρική ζωή σας;

—"Νά σας πω. Κάποτε έλειψε ή πρώτη χορευτριά τού θιάσου που εργάζομουν και τήν άντικατέστησα έγώ. "Η έπιτυχία μου ήταν μεγάλη. Τόση, που όταν ύστερα από λίγες μέρες ήρθε στο θεατρώο για να αναλάβη ή χορευτριά τή θέση τής πάλι, κι' είδε τήν έπιτυχία μου έκανε καυγά και...

—"Τήν στείλανε από κει πυθρες. —"Ποιά; —"Εκεινή. —"Οχι καλέ, έμένα! Τής κάνανε τού χατήρι!...

"Η συνέντευξη παύει για μιιά στιγμή. Οι μπαλαρινόυλες καθισμένες γύρω-γύρω απ' τις τους λετίτσες τους βάφονται και ντύονται δισαιτικά.

—"Ποιά από σας, στο διάστημα που έβγικε στο θεατρώο κι' ήταν σον νάδελφος με μιιά, όποιαδήποτε μπαλαρίνα, τήν ειπε τώρα να πρωταγωνιστή;

—"Εγώ, πετάγεται ή χαριτωμένη Ρίτασ Γκιουζέππε. "Ετυχε να μαι στο μπαλέτο, με τήν Ρένα Ντόρ!

—"Σάς στεναχωρεί, που κεινή έπήδησε κι' έφτασε τόσο ψηλά. —Βέβαια, ήθελα κι' έγώ να τού καθάρθωνα. Στο θεατρώο πρόζας έχω όδες μου τις προσβλέψεις. —Κάθε μιιά με τή λέξα τής εινε δώ μέσα!... Λέει καννίζοντας ή

ΓΕΡ. ΣΤΑΥΡΟΛΕΜΗΣ